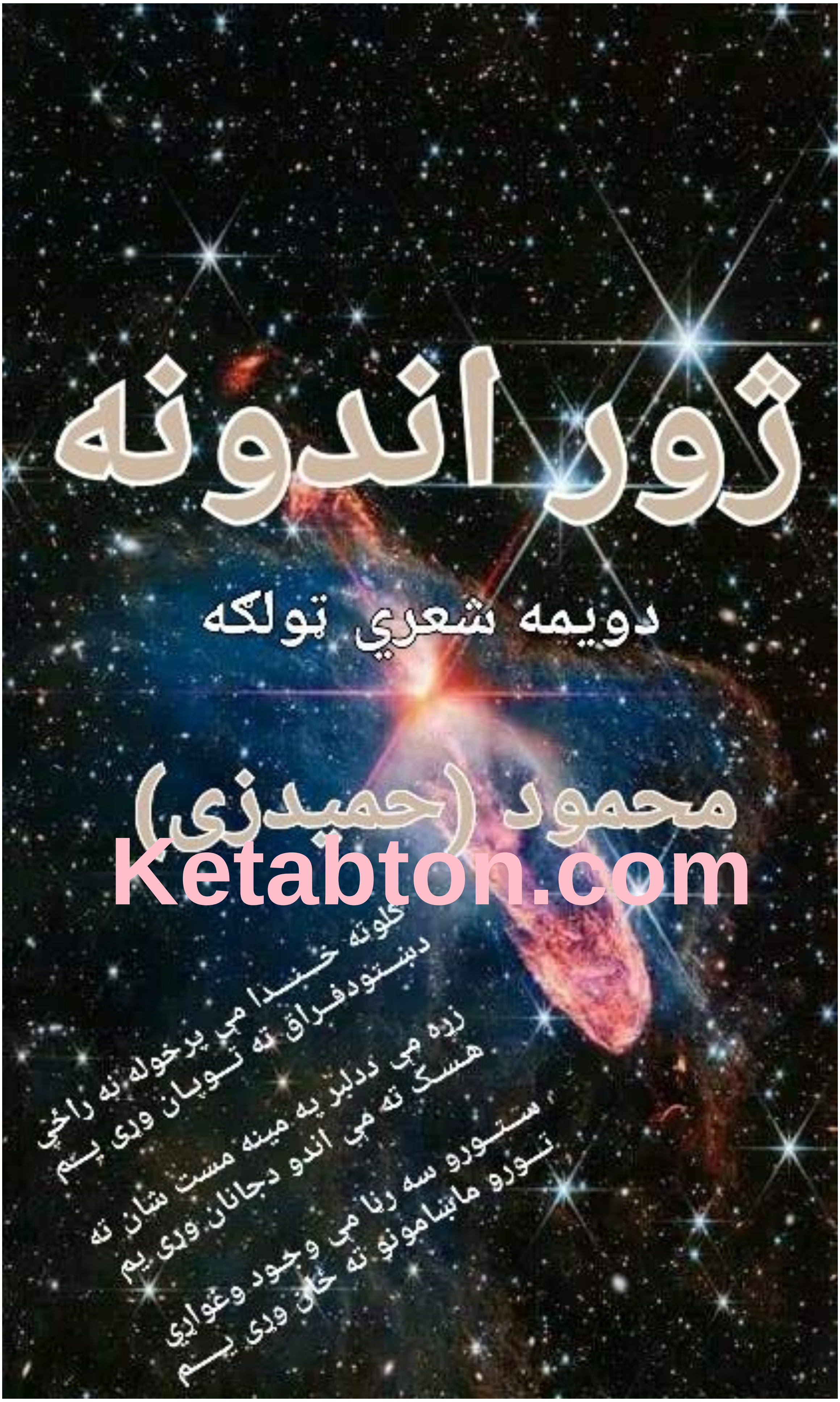
ژور اندونه
دویمه شعري ټولګه
محمود (حمیدزی)
Ketabton.com
راځي نه پرخوله مې خندا ګلونه
پم وړی ټوپان ته فراق دبستودو
زړه مې ددلبر په مینه مست شان ته
یم وړی دجانان اندو مې ته هسک
ستورو سه رڼا مې وجود وغوړيږي
یم وړی خان ته ماښامونو تورو

(c) ketabton.com: The Digital Library

1 Figure

دکتاب پیژندپانه

نوم :ژوراندونه

لیکوال: محمود حمیدزی

دخپریدو بڼه: آنلاین

ټایپ او ډزین: محمودحمیدزی

یادونه: ددې کتاب دچاپ حقوق دلیکوال سره خوندې دي

دوسمه یادونه:هیڅوک حق نه لري چي یاد شعرونه دموسقۍ سره زمزمه کړې.

****

دلیکوال نورخپارسوي کتابون.

۱په سمندرکي دملغلرولټون:ویښونکي اوفکرجوړوونکي مقالي

۲دالماسوپڼډ:دپښتو متلونو دویلو ځایونه او علتونه يې

۳روڼ سیند لومړۍ شعري ټولګه

۴په کایناتو کي دقرآنکریم علمي معجزې:ژباړه

همدا کتاب

داړیکونیولوپتې:فېسبوک:محمودحمیدزی،وټساپ ۰۷۰۴۰۵۶۱۰۹

(c) ketabton.com: The Digital Library

حمد شریف

ثناء ستاینه دې وي تاته مولا
ماته دي ډېرې خوشحالۍ راکړي

دروغ وجود یمه خاوند خالقه
هر لهزه کي دي ښادۍ راکړي

سجده کوای سم بیله عذره خدایه
دهریو لوري دي ډالۍ راکړي

زما عاجز ښخه راضي سی ربه
ما ته خوښۍ دي دنړۍ راکړي

دپوهې ورکړه خوداستا په لاس ده
په کتابونو دې هستۍ راکړي

شکر ګذرا یم حمیدزی په هر حال
که دي جونګړه یا ماڼۍ راکړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســتــا ثنا وايـــم خــالـقـه
رونې ليدونكى دجــهــان يم

دكوچني وجـود په فــكـر
هم آنـدوړى دآسـمــان يـم

لوړي كنـدي واړه ګـــورم
ژورلـــيـدبـانـدروان يـــم

دګــنـــاه ځـــخـــه داريږم
بــيـريدونكى دتاوان يـــم

دخپل كړوبخښنه غـــوارم
كه دبـــد كـــړو تـوپان يم

مينه زړه كې مې كړي زياته
زه مين په خپل جانان يم

عـبــادت مې ته قبول كړي
زه غـريـــب يمه ناتوان يم

نــيـک وګړي راته ګران دي
دپـــښـتون قام دكاروان يم

ربه مــــاتـــه عـــلـــم راكړي
داسي علم چې لوى كان يم

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هـیـــواد ګل ګلزارکړي
زه دګـــران افغانستان یـــم

حـــمیـــدزی عاجز بنده یم
په سراوښکولوندګریوان یم

خپل ځان
ستـا دستایلو سه منکر څنګه سي
دخپـل وجود څخه بهر څنګه سي

دسـتـرګـو منځ کي درازو کمی دی
پېنمان دهـرڅه سه بشر څنګه سي

ړانـده وګړي دي سپوږمی نه ویني
رڼا کي ورک خلـګ دلمرڅنګه سي

هـره زره سـتـــا صـفـتـونـه کوي
دعقل شتون کي بي خبر څنګه سي

درتـولـو غـوره ستا وینا چي لولي
دها وګـړي څوک لاستر څنګه سي

که نیغه لار بانـدي مزل وکړي څـوک
هـغـه خپـه به پـه محشر څنګه سي

حـمـیـدزی بـدو څخه کـرکـه کوم
بدو کي هسک دسړي سر څنګه سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خبرې يې خوږې دي
دستورو ځلا هيڅ ده دجانان ښکلامې هـومره
سپوږمۍ يې په ليدلو پـرمابيښځ باندي ماتيږي

خبرې يې خـــوږې دي انسان کله په مـــړيږي
دهـــريـــؤه کلام ښخه خــــوږه يې را اوريږي

نږی باندي ښايسته ده ونې هم ورته سلام کړي
سپين لمريې احــتـرم کړي په وريځوکي پټيږي

پيريانو ته مـحبـوب دئ انسان ولې نه پوهيږي
انـــســـانـــه ســتـــا لپاره کله لويه ورځ لنډيږي

قربان مې تول ژوندون سه دجانان تر قــدمو نو
په ښــــار داوسيدو يې انـــورونـــه پاشل کيږي

سلام دحميدزي په ډېر درنښت باندي قبـول کړه
زما روح ســتـــا ديادونـــو په چينه باندي اوبيږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

رنــګــونــه قاتلان ســول دګلونو ښاريې وران کړ
بلبل لــيــونی ســوی دتالــونــو ښاريې وران کړ

انــســان فقيرنــشــه دئ دخپل ژوند خوندونه اخلې
تېز وخت دئ ياغي سوی دعمرونو ښاريې وران کړ

قــلــم يې دئ پلورلی کاتــب تـــوره کړله ښکلي
دمـــيـنـې عاليم بدسو دعشقونو ښاريې وران کړ

خـــوشــبـــويې پـــر دماغـــو دلونګو نه لګيږي
ماليار عــقـــل بايللی دعـــطرونو ښاريې وران کړ

دځان ســــره په جنګ دئ حميدزی څومره بدسوی
بايللی يې خپل هوښ دئ دخيالونو ښاريې وران کړ
****

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتظار

ستـرګې ستا لیدلو ته تلوار کوي
وخت راباندې ځومره انتظارکوي

درومم ستا په لاره ښایسته یاره
چل مې قـدمــونـــه داغیار کوي

راوړه تـخـیـوله دجانان یاد مې
زړه مې دبـریاو یـــؤ دیدارکوي

زه یې په یارۍ باندې سرلوړی یم
زړمې دیار یاد باندې قــــرار کوي

مینه یې رڼا شېندي دلمر په شـان
عـقـل یې ښـکـلا باندې اقرارکوي

زارکړه حمیدزی دځپل دلبره ښځه
تـګ مظلوم انسان په نیغه لارکوي
20/8/1398
•

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښکلی جانان

که ګلونه وراه ښکلي ته دټولو نه یې ښکلی
دا نړی په تا روښانه ځکه ټولو یې منلی

تا تیارې کړلې روښانه په هسک لمر یې منوره
ته دواړو رهنما یې په نړی ځلیدلی

ستا دیوليد وپه هیله دوب آندونوسمندرکې
مینه ستا سره کومه ته یې ځومره نازولی

ستوري ډېر دي په آسمان کي خوځلا کي یې توپیر دئ
ستا خو شبوده ځومره ډېره ته ګلاب یې غوړیدلی

که مې هیله ده نودا ده ستا پرلارتلل تل غواړم
حمیدزی به هله ښاد سي که وې ستا پر لار تللی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لونګ

دژونـــــد دکـــړاونـــو ســـــــره جنګ ښه راته ښکاري
خيالونه چي مـــي ښــکلـــي وي لــونـګ ښه راته ښکاري

بـــــــريـــا ته په ورتتلو کي ګــــړنـــګ به هتمن راسي
هـــــمـــــــت چي پياوړی وي هــررنګ ښه راته ښکاري

دخـــــواســـــــت دمـــلـــغـــلــرو سه ګټلي سکاره ښه دي
دنــــــفـــــس په ښـــه کـــوټلو کي اونګ ښه راته ښکاري

پـــــيــــغـــــور چي دقـــــلـــم دجـــوړولـــو راته راکړي
مات مات قلم مي خوښ دی داسي ړنګ ښه راته ښکاري

په ظـــــلــــــم چي مانـــــی دملغلرو زه پــــيــــداکړم
خاورين کورمي خپل خوښ دئ چت يې زنګ ښه راته ښکاري

دزړه ســـــره خـــــــبــــــــري حميدزيه نيغي ښه وي
خپه چــي راســـــه نور وي زړه مي تنګ ښه راته ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

صدقه مې درته ځان سه

ستا دنــــوم په اوريــدو زړه په ژړاسي
زما روح دې ســتــا په لاره کي فنا سي

هيڅ وګړی ستا سه هسک نه دي دلبره
ستــا خبروته مرغان هم په غوغا سي

هــرپــاک زړه درتـه سلام کوي ښاغليه
په خــبـــرو مــعـــطـره دي هو اسي

صـــدقه درنه قـــربــان ښکلي جانانه
هــره تــيــږه دي په مابانډي ګوا سي

کــه بــريا غـــوارم ستا لاره دبرياده
تـــوره شپه ستا په يادوباندي رڼا سي

حـمــيدزی درود سلام درباندي وايم
زما ژونـد دي ستا پــه لارکي فدا سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماسردار

ســتــا دسترګــو دښـکــلا په ننده یم
یاره زه دې پـــه لــیـدو باندي نشه یم

صــدقه مي درسه داخاوري وجود سه
کــه پــه تایــمـــه میین هله زه ښه یم

ســـتـــاخــبـرې څومره ښکلي دي دلبره
ســتـــا په زیرو باندي زه پوره ډاډه یم

دګـــلـــونـــو څـــخـــه ښـکـلـي نازولیه
هــرګـــرې دې په یـادونـــو کي غوټه

ستا فراق زغمل درته ستونزمن کاردئ
ســتــا سه لیري که سوم زه به لولپه یم

اې جـــانـــانـــه ما دځـــانـــه ســره بوزه
ستا نه شتون کي به داورایره ایره یم

ســلامـــونـــه مي قبول کړه زما سرداره
حـمـیـدزی درخړو خاورو غوره نه یم
25/5/1399

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیال

والــــوزم آسـمـان ته الـــوتـل پیل کړم
ځان ګورم دهسک خواته ختل پیل کړم

دانـــــړی بـــد رنـــګــه راتــه نه ښکاري
ولې دخــپـــل زړه غریب وژل پیل کړم

مـیـنـه دلــتــه هــر خــوا رنګا ګاني کـړي
ځان سره مې بدکړم چې خندل پیل کړم

وګــــوره دغــــرونـــو داعــاجز وجود
زه ولې غـــرور ته نــخـیــدل پیل کـړم

مــرګ مې درســرو وینو رانږدې دی تل
اخ بـــد یم ګناه ته چې ورتلل پیل کړم

داخــــبـــــره ځان تــه ولې نـــه کـــوم
کـلــــه به دراز ســمــتــه مزل پیل کړم

ربــه ته مـــې مینه زړه کې میشته کـړي
هسې چې دزړه مـې رغـیــدل پیل کړم

مینه سوځیدوونکي مې په خـــواکې ده
یاد چې دښکلا کړم سوځیدل پیل کــړم

وغــــوړم دعا وو کې ګل رنـــګ جانان
خورا حمیدزی یاد کې یې ژړل پیل کړم

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ســتـــا دمـــخ دوړانـګـو زور دئ
چي مې زړه کي هر وخت شوردئ

درنـــه زارمې ســـه تېول عمـر
جـــنـــتـــونـــو کي دي کـور دئ

ســتـــا ويـــنـــاوي تـــولې ښنکلي
پــــر نــــړۍ دي علم خـــور دئ

څـــوک چي تا بانـــدي مين وي
دهـــغـــه زړګی تـــکـــوردئ

حـــمـــيـــدزی درته سلام کړم
زما نـــظــر تل ستا پــه لـور دئ
1400ه ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربــــه مــيـنــې ډک جـــهــــان راکــــړه
مـــــوږ ته عــذاب څخه امــــان راکړه

افغانستان دجـنــګــه خــلاص کړه نور
ويـنـــو ســه پـاک يې هـر مکان راکړه

نــور دجـنــګ جـګـړو څخه بيزاره يو
غـمــه څخه خــلاص افغانستان راکړه

نور دهردجنګ لمبوکي اوسيدل ګران دي
ژونـــد تــه درنــګـونو مـوباران راکړه

مات کــړي ها ټـوپــک چي پښتان وژني
مــوږ هــريــو وګـړي عـرفـان راکـړه

تل چي موغمګين زړونه خوشحاله وي
تــګ پـرنــيـغــه لاره دجـانـان راکـړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دهیوادغم

دخوب کول کول کله ارام راکوي
غـم دهـيـواد راتــه الهام راکـوي

دیــتــمــانــو اســويلي اورمـه
داژوندون سترِی دی افهام راکوي

ويــنــه زموږ ورته ارزښته نه لري
غـلـيـم وژنه دســتـرقــام راکوي

دهــره ځـايـه خــنــدا ليري تللي
سلګی ژړاوي هــر ماښام راکــوي

د وروړو ژلــو څــومــره غټه ډالۍ
دشـــهـــيـدګل جسد انعام راکوي

راځــه چي عــلــم حميدزيه وکړو
د ژونــدکــولــو تــه دوام راکـــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ

دانـــړۍ ښـــومـره ښایسته ده!
هـــره خـــوايې رنـګـینـه ده!

مـــوږ په ژونـــد کله پـــوهیږو؟
په مـــوږ څـکـه تـــوره شپه ده!

علـم نـــه کــــوو بـــد کـانـدو،
څـــکــــه دلـــتــــه لا جـګـړه ده

دخـــپــــلـــوی ښـخــه منـکريو
زمــــــوږ ســــه تـلـلي کافله ده

زمـــوږ وجـــود کې رحـم نسته
قـتـل کــــړي مــــو ډيـــوه ده

دنـیـکـونـــو نـومـو نوم بدکړ
اخ تـــیـــاره مــــومیـلمنـه ده

قـلـمـونـه مــــوبــــد ابـسي
خــــــوښـــه کـړې مو وسله ده

دبــــريـا وو ښـخـــه تـښـتـو
لـــويـــه مـاتې زمـــوږ ملـه ده

بـس دی ژونـدبه نورشروع کړو
دانــــــړۍ واړه ښـایـسـتـه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژور	اندونه

کـتـابـــونـه بـه راوخـلـو
دکــتـــاب مــــخ آيـنــه ده

عــلــم پـــوهــه به کړو غوره
بـــې عــلــمــي پـه اورپـخـه

پـه يــوالــي کي مــــوګــتـه،
حــمــيــدزيــه زرغــونــه ده!

جانان ته

ســـتـــا دکـــتـــلـــو انتظار کومه
کـــرکـــه يـــوازي داغيار کـومه

جانانه تــه راته درهـــرچا تــيــريې
ځـــکــه دډېـــرو زړونو ښکار کومه

ستا دښکلا ښخه مي رنګ اخيستی
دهـــرې کـــړني دي اظهار کـــومه

تل دي يـــادونـه أوره ومه په ځان
که مـي وس وسي دغه چار کـومه

ستا دخــبـــرو ښـخـه خوند اخلمه
ســتـــا يادونه په هـــر ښار کومه

ستـــا دجامونو نوش ته تږي خلک
حــمــيــدزی هم ورته تلوار کومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ستا دښایست صـفـت کوای کله سم
خیال کي انځـوردي رسموای کله سم

درته قـــربان مي هـــره ساه سهٔکله
یــــؤه شېبه دي هـیـــــرواى کله سم

جانانه زه دي ددیـــــدن تــــــږى یـم
په ویــښــــه دلته دي لیداى کله ســـم

ســـــتــــا دیادونـــو سلسلې پاکي دي
نوم دي دخولې څخه ایستاى کله سم

ســتــا دخـــبـــرو څخه خـــوند اخلمه
ږغ دي جانانه اوریــــــداى کله ســـــم

حـــمــــیـــدزى تږى یم اوبه دي راکړه
ســــتـــــا دجــام تنده ماتواى کله سم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونــــد درازونــو پريمان
هـــــره شيبه يې ارمــان !

کـــه دې نـيـکئ کـــولې
درخخه خوښ وي سبحان!

آسـمـــان ژاړکړي هاوخت
چي ظلم کـــانـــدي انسان!

بـــريا تـــل نـــه وي واوره!
ډېر دی اوچت شين آسمان!

خـــوبـــونـــه لوی وينه خو:
تـــېـــز راروان دی خـــزان!

ګـــلـــونـــه خوښ کړه څکه:
اغـــزي تـــل ډک وي دزيان!

کـــتـــاب دهـــيـلـــو وايه:
غـــم دي دانـن خوره دځان!

دونــيـــا کي ژونـد کله سته
دعـــقـــبـــا ژوند نا پـــايـان!

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاکي دمـــخـــه مـه غواړه!:
پاکي دنــفــس ټينګ ايمان!
و

شـــکـــرکــوه هــرګړی
ته بـــخـــتـــور دجهان!

حـــمـــيـــدزی لارنه ويني
ځـــکـــه ولاړدئ هــيـران !
****

رنـــګــونــه را اوريږي موږ سپرلي ته انتظاريوو
دښــو دپـرو مـودو سه دجانان دښکلي ښاريوو

که بخت مو رابيدار سو بريالي به سو په ژوندکي
غافل نه يـــوو ماليار ه دبـــديـــو ســـه په ډاريوو

تـــخـــمـــونـــه مـــو دګلو هر يؤلوري ته کرلي
دښـــو اُمـــيـــد موډېردئ ستاجامونو ته خماريوو

مـــســـت مست يو دخيالونو په وزرباندي تاليږو
په ُحـــســـن يې نشه دښکلو مختته په اقــرار يوو

روان پـــه نيغه لاره ستا دپـــلـــونـــو نښي ګورو
و ردرمـــو هغه لورته چي خـــوبونو کي قراريو

راځـــه چي حميدزيه دجانان خـــبـــرې واورو
کـــلام يې ملغلري زه اوته په خـــيـــر د تار يوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هيوادمې

ګلونه خــــزان ســـوي دسپرلي راتلوته تــم دي
ناشکره يــوو دژونــده دغه شته غمونه کم دي

هيواد ســـره خيانت کــړو ديرديو ډول ته نغو
ښکلا وي خــورا ډېرې زموږ کاته ټوله ناسم دي

اغـــزي مـــو دي پاللي دريبلو سه يې تــښـتـو
غـــوټـــې مـــو ژړولي دمیینو زړونه خـــم دي

مات کـــړې مـــوقلم دئ کتابـــونه مـــو هـيـرکـړي
يا زمـــوږ ماغزه پردي دي يا دوچو وښو پم دي

راځې چي دنيکيو لاره غوره کړو چي هسک سو
هغه وخـــت حـــمـــيدزيه جهانونه دواړه سم دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خیالونه مې مست سـوي ددلبر خبرې اوري
یاغې دي د وجـود سه دپرهـر خبرې اوري

خوبونه مې دژوند سره ملګري هیڅ وخت نه وه
الوتې دي پاس هسک ته ، دسپین لمر خبرې اوري
****

یادونـه دي را اوري زړه مـي نه لري سکون
په ژوند کي یم یوازي خورا ګران دئ ستابیلتون

*جانانه یـونـظر دي په ما خـوار ولوروه
تل درو مـم ستا په لاره دامي ستا سـره ترون

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ورځـــو ســـــه خفه يم
هــــره خوا بدرنګه ايسي

غـــمـــــونه راوريــــــږي
دژوند رنګ نه راته بريښي

جانان زمــــــا ســــــه ليري
فــراق وينې راسه څيبښي

ســتـــانـــوم چې يادومـه
دزړه غوښې مې را وريشي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ

دښـــکـــلا ډکــــه ده بلها دا نــــــــړۍ
هـــر سـمـت يي خوند لري جدا دنړۍ

که دي زړه وغــوښتل خوندونه واخله
ډېره ښــــــکـــــلا لري رښـتـيـا دا نړۍ

دخــپل ژوندون هره شېبه دي شماره
واوره بـــيخــــي ده بي وفا دا نــــړۍ

دبــــدو لـــــيـــره اوســــه ښه کوه تل
که بـــــدې نه غــــواړي رڼا ده نــــړۍ

بـــدو کي ژونـد که درته ښه ښکاره سو
هـــر شـــېـــبــه يې ده ســــزا دنړۍ

دپوهي شتون کي ژوندون غوره دی ډېر
ناپـــوهـــو خـــلـــکـــو ته بلا ده نړۍ

که دې خــوښـــی غوښتي نړيو کي بس:
دخـــالـــق ياد کـــوه بـــــريا ده نــړۍ

دحـــمــــيدزي هيواد کي سوځي کتاب؟
ځــــکــــه مــــوږ واړيــــوو درشا دنړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

درنا لوري ته درومم
دسترګومې پناه يي خـــو هــر وخت دي يادومه
غــمـونه دي پريمان دي دزړه وينې باندي خورمه

ستا پــــلـــــونـــه ښکلوم د رنا لوري ته درومم
دلـــــــبــــــره ستا لپاره پـــــــراغزو سفركومه

ښايست دي دومره ډېر دئ په نړۍ يې بيلګه نسته
په يـــؤ خـــبـــره ستا جانانه ځان اورته سپارمه

ويل دي تـــول خـــوارږه دي دخوږو شاتو نه ګله
ويـــنـــاوو ته دي هــر وخت د بلې ځواب وايمه

په تنده کي چي زه يم هغه وخت دي يؤجام راکړه
اوبه خـــوار حميدزى كـــړه دكلونو تـــږي يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دونیا

دونیا څــه ده، یو زنـــــدان دئ
تــول بــنــدیا پکښي اوسیږي

که څوک بداوکه څوک ښه کړي
اخــــر هـــم ســفر پیلیږي

که دوخــــت درناوی وکــــړي
ســتــا مـــزل آسانه کیږي

دلـــتـــه هغه خـلـک ګرم دي
چي خـــبـــردي نه پــوهیږي

د درانــــده خــــوبه راکښینه
عــمـــر ورځ په ورځ کـمیږي

دنــیــکــی لوري ته سیخ سه
بـــدي هـــر لـــورته نځیږي

بــــریا هـغه وخـت ګټای سي
چــي جانان درتـــه یادیـــږي

هیلي لـــویي دي خـــبـریي
تــــولي هیلي نه پـــوره کیږي

راځــه یـــاد دپاک سبحان کړو
په دي کار انسان هســک کیږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

دتوشیح صنعت

ماځیګر کي ښکلانسته
دژونـــد پـــای دانسانانو

حاجتونـه څومره دېردي
دنـــاشـــــکـــره جهانیانو

مـغروري نـه ښایي چاته
خاوري وخــوړي شاهانو

وزګار دلته انسان نه دئ
مـــلــګـــري کړه دنیکانو

درتـــه ورســـه دعاجـزو
ها چي بـــد وړي دبدانو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هیواد

دمــرغــانــو اوازونــه دې ښایسته دي
زما هــیــواده ستا سیندونه رنګینه دي

چي پرتا باندي څوک بد وایي جاهل دئ
ستا بچي خو سترخالق ته په سجده دي

خــیرکه وران او ویجاړکړی یې بدبختو
افغانان دي جــوړولــو تــه شلـه دي

تــه مـات نه یې تـه پیاوړی یې هیواده
ســتــا دزړه تــنــکــي ګلونه لا تازه دي

جــوړول دي پــر مــوږ فرض دي میهنه
په سترياوو زموږ زلمي اوس اموخته دي

غـلـیـمـان دي تار او مارسه ګران وطنه
دښـمـنـان دي هرمیدان کي شرمینده دي

لوی هــیــواد حمیدزی پــرتـا مین دئ
تا چي وران کـړې هغه ستاسه بیګانه دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا دسترګو صفت کله څوک کوای سي
زما زړه دي ُحـــســـن کله هیرواى سي

ستا دیـــدن خـو دنړۍ هره خوښي ده
ستا لپاره خـلـګ اور ته غورځیداى سي
****

څلوریزه

خیالونه مـــې مـــســت سوي ددلبر خبرې اوري
یاغې دي د وجـــود ســـه دپـــرهر خبرې اوري

خـوبونه مي دژوند سره ملګري هیڅ وخت نه وه
الوتې دي پاس هسک ته ، دسپین لمر خبرې اوري
دغه شته غمونه کم
ګلونه خـــزان ســـوي دسپرلي راتلوته تم دي
ناشــکــره یوو دژونده دغه شته غمونه کم دي

هــیـــواد سره خیانت کړو دپردیو ډول ته نڅو
ښـکـلا وي خورا ډېرې زموږ کاته ټوله ناسم دي

اغــــزي مـــو دي پاللي دریبلو ســه یې تښتو
غــــوټـــی مـــو ژړولي دمیینو زړونه خم دي

مات کـــړی مـــوقلـم دئ کتابونه مـو هیرکړي
یا زمـــوږ ماغزه پردي دي یا د وچو وښو پم دي

راځی چي دنیکیو لاره غوره کړو چي هسک سو
هغه وخـــت حمیدزیه جـهــانونه دواړه سم دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپرلی

رنــګونه را اوریـــږي مــوږ سپرلي ته انتظار یوو
دښــــو دېـــرو مودو سه دجانان دښکلي ښاریوو

که بخت مو رابیدار سو بریالي به سو په ژوندکي
غافل نـــه یـــوو مالیاره دبـــدیـــو سه په ډاریوو

تـــــخـــــمــــونه مــــو دګلو هــــریؤ لوري ته کرلي
دښـــو اُمــیــد مو ډېردئ ستاجامونو ته خماریوو

مـــســـت مـــست یو دخیالونو په وزرباندي تالیږو
په ُحــســن يې نشه دښکلو مختته په اقـــرار یوو

روان پــــه نــــیـــغــه لاره ستا دپلونو نښي ګورو
ور درمــــو هغه لــورته چي خوبونو کي قراریوو

راځــــه چي حمیدزیه دجانان خــــــبــــــرې واورو
کـــلام یې ملغلري زه اوته په خــــیـــر د تار یوو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

ســـتـــا دمـــخ دوړانګو زور دئ
چي مې زړه کي هروخت شور دئ

درنـــــه زارمې ســـــه تــــول عمر
جــــنـــتــــونو کي دي کور دئ

ستا ویـــنـــاوي تـــولې ښکلي
پـــر نـــړی دي علم خـــور دئ

څـــوک چي تا باندي مـــئين وي
دهـــــغـــــه زړګـــی تـــکــور دئ

حـــمـــیــدزی درته ســـلام کړم
زما نـــظـــر تل ســتــا په لور دئ
1400ه ش

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما دســـترګـو تـور دئ
دهـــــر زړګـی تـکـور دئ

زمـا جـانـان داســي دئ
دهـــرانسان غمخور دئ

هــــره ويــنــا يې بـريا
بـانــدي رنګين هرکور دئ

درتــــولـــو ښـکـلی هغه
پري تول جهان سمسور دئ
****

ځلوريزه

دزړه رازونــــه دي خــونــدي وساته
دپروته ستا احساس ارزښت نه لري

ژبه دي ګــونـګـه کـړه پر بدو ويوو
بـــدي خـــبـــري دي پايښت نه لري
ځلوريزه

ها دســـتـــورو ځــلا ويـنـئ
عــــجــــبـــه غوندي ښکاريږي

چي انسان پرنفس غالب سي
ښايسته غـــونــدي ښکاريږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

تـــــريــــــنـــه لـيري سه هوښياره
دبــــــــــدانـــــــو دقـــطـــا ره

هـــا چــــي ظــــلــــم كـــړي ناحقه
قــــــبـــــرتـــــنــــګ لري زما ياره

چي نـــــيـــــكـــــيــــوښخه تښتي
زړه يې خـــــوښ نــــه وي دچـــاره

څوک چي لمونځ نكړي بد بخت وي
دوږخــــــــــو تــــه وي تــــيـــاره

چــــي دزكــــات دمــــال بـاســــي
هـــــغــــــه وي په ســـمـــــه لاره

چـــي كـــتــــاب نـــه لـــولـي هغه
تــــولــه ژونـــــد وي نـــاقــــراره

دمــــظلــــوم ږغ چي څــوک واوري
هـــــا وګـــــــــړى وي ســــالاره

حـــــمـــــيــــدزي بانــدي ويل وه
هـــــــره شـــــپـه لري سهاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

مــخ ته دې هنداره ده
نـــيـــکـــه بده چاره ده

غوره کړه نيکي ترينه
لـــويـــه هغه لاره ده

څلوريزه

چي دي علم ته عزت ورکړ ته ښاد سـوي
چـي خـبـره دي رښتيا وکـــړل آزاد سـوي

تـــري نـه تښته جهل بـــده دئ خـرابـي ده
دکتاب سه: که سوي ليري ستر فساد سوي

څلورزيزه

ستا په سترګو کي خوښي ده
واوره زمـــا تـــوله هستي ده !
صـــدقـــه مي درتـه ځان سه
دويــــاړ ډکــــه ستا دوستي ده !

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

دزړو قـــرار جـانـانه
ښــکلــی سرادرجانانه
دلـــويـــو يـار جانانه
هـمـيـش بهار جانانه
دربـانــــدي درود وايمه
دنـــــړی هـــار جـانانه

که ستا په لاره ولاړسم
زه ستا درښاره ولاړسم
په لارخـماره ولاړ سـم
ډيـــر په تلواره ولاړسم
زه بـــريـالی به سـمـه
درتا ســـم زار جـانـانه

تاتـــه ســلام کـــومـه
درتـــه کـــلام کـــومه
په ځان مــي پام کومه
زه احـــتـــرام کـومـه
کـــوم اقـــرار جـانـانه
دنـــــړی هـــار جـانـانه

خدايه هيواد موجوړکړي
خديه بهاند موخوږ کړي
حـمـيـدزی: جار جانانه
ښـکـلـی سرادار جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوریزه

يادونه دي را اوري زړه مي نــه لــري ســكــون
په ژوند كي يم يوازي خورا ګران دئ ستابيلتون

*جانانه يــونــظــر دي په ما خـــوار ولــوروه
تل درو مـــم ستا په لاره دامـي ستا سره تړون
ارمان
هــيـــران يم آند كوم په دې خبره
وګـــــړي بـــد ولې اوځـــلــه كوي

دســـرو ګـلـونـــو قاتلان ولې سي
دنــيـــكـــو كـړونو چار به كله كوي

دســـرو لـــمـــبـــو دبلولوشوقيان
دهـــيـــواد پلـور به لا څوځله كوي

زموږ دپاك هيواد سرسخت دوښمننان
دويـــنـــو تـــول پــه خپله تله كوي

بـــد دي زمـــوږ په بربادی خوښيږي
ګـډيـږي رقـص په يـــوه تله كوي

راسئ چي نور د درانه خوبه ويښ سو
دنــفـــاق ويــش زمـوږ په كمبله كوي

په خـــپـــل پــتــي كي قلمونه كـري
حـــمـــيـــدزی داچـــار بيله چله كوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ملت مو

وګـــوره مـــلــت مــو دئ په شا روان
نه ګـــوري نـــږی تــه په بل خوا روان

هـــر ورځ په خـپـلــو کي جنګيږو موږ
نـــه ځـــو په يـــؤه لا ر يو جدا روان

خـــدايـــه ته موپوهه دومره زياته کړې
جوړ چي خپل هيواد کړو سو رښتيا روان

ته مــو په يــو تــغــر راغـوند کړي ټول
داسي چي خــوشــحـال يو په خندا روان

مـــوږ ته دنـــيـــکـــيـــولاره وښـــيـــې
مـــوږ يـــو لاره ورکي پـه صحـرا روان

نـــه لـــرو ښايسته ټـــول بدرنګ سوي يو
ځــغــلـــو وتـــيـــارو ته بې رڼـــا روان

تـه دحـمـيـدزي هـيـواد کي جنګ ورکړې
ټـــول يـــو دکـــلـــو نـــو په ژړا روان

(c) ketabton.com: The Digital Library

علم موکم دی

ګـــلابـــونـــه رژوو علم موکم دئ
غوټې اورکي سوځوو علم موکم دئ

درنــاوو ځـــخــه تـېـنـتـو وتیاروته
ځـــرا غونه مــړکوو علم موکم دئ

دکـتـــاب پاڼې مــو وشکولي ټــولي
قـــلـــمـــونه ماتـــوو علم مـــوکم دئ

دیـــوبـــل ځخه نفرت کوو دوخته
ددوستۍ پړي شکوو علم مـوکم دئ

ظالمان یــوو یوتربله زیانکاران یـوو
آبادي رانــړوو عـــلـــــ مــو کـم دئ

راسئ زړونه سره یـوکړو کتاب واخلو
شـــکر نـــور هـــرڅه لرو علم مـو کم

حـــمـــیــدزیــه دقلم ځـوکه پیاوړي
قلم ولي خــــرڅــوو علم مــوکم دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سکون ومونده

دژونـــده ســتــړی نا قرار ولې یې
ومـــختــه تګ ته په تلوار ولې یې

راســـه دهــرې شیبې برخه ورکړه
دوخت وېشو کي بي اختیارولې یې

حساب دهــرې لـــهـزې هتمن کیږي
ته لا پـــــر لاره داغــیـــار ولـــې یې

دګل وږمـــو ښخه خــونـدونه واخله
دښــکــلـــو خلګو ســـه بیزار ولې یې

وګوره پاک هسک ته خوندونه واخـله
دســـرو ســکــروټـو په دیدار ولې یې

دژوندسه مه تښته ژوندون ښکلی دئ
دکــــــړاونـــــــو په شـــمـــارولې یې

دحـــمـــیــدزي ســـره کــتـــاب ولؤله
دناپـــوهی لـــورتـــه پـــه لار ولې یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دلارې پــه اوږدو کــي ګــرنــګونه هتمن سته
دزړونــو پــه پــېــرلــوذکي غمونه هتمن سته

قلم دي نــور راواخله دهيواد جوړول پيل کړه
دخـــړو غــرو سرونو کي ګلونه هــتـمن سته

که جنګ کوي په زغرده دغماز ککرۍ پري کړه
ناحــقــه کــه جنـګـيـږي عذابونه هتمن سته

د ژونــد ښـخــه دې ګــټه په هره شـېبه اخله
دژونـــد هـــره شـېبه کي لعلونه هتـمن سته

راځه چي دنيکۍ په لاره خپل منزل ته ولاړسو
تــلــوار کــړه حـميـدزيه خطرونه هتمن سته

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما وران کوره

مادې جــوړل غـوښتل زماوران کوره
ته رانـــه ویـجـاړل کړلي تو پان کوره

ستاساتنه موږ باند فـرض سـویـه وه
مــوږ خپل کـړي وران زما جانان کوره

اې هــیـواده زه دې پـــورو ړی یـم
زه دې یــم شــریک په هر تاوان کوره

وران یې ویجاړسوی یې زما خوږملکه
داړي دي هــرلـور ته دي لیوان کوره

تا کي دکـــلـــونـــو ســه غمونه دي
زغمـو یې ناتوانه یوو زما ګران کوره

ډېـــر دي پـــه نامــه ستا عشقان دلته
مات یې کــړل ګلونه سـتـا دځان کوره

ومـې بــخــښـه زه درته خیجله یـم
موږ نـه کړي سمسو زما وران وران کوره

مــوږ کــه دپردو دلاسه ځان خلاص کړ
هله بــه ودان ســي ښـــه ودان کـــوره

عـــلــم اویـــوالی زمــا هـــیــلــه ده
زما حــمــیـــدزي دغـه دی ارمان کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیواد مي

ســتــا دســیــنـدونو دښکلا ننداره
لکه دښکلي مـــخ ومـــخـــته اینـه

هـــیـــواده تاکي څـــه کمی دښکلا
هــــره لویشت خاور دې دمیو پیاله

تاکي دکـــروړو زلـمـو هسک اندونه
ستا هــرخـوا ده پـه ګلونو ښایسته

دتـــورو غــرونو دغرورور ډک وجود
په ویـــنـــو پـریول له زلموستا سینه

دزرغـــونـــو ښونـــوستا قربان سم
ســتــا دتاریخ هـریو څپرکی دی ښه

موږ دي خدمت په ربنتیا نه دی کړی
زمـــوږ سه ورکه نیغه لار دخپل وره

مـــوږ مــلامت یؤ ټول په تا هیواده
خپله مــــو ووژل دپـــوهې ډیـوه

حـــمـــیـــدزی ګرم یمه په تا هیواده
زړه کي مــې بله ده داورســـره لمبـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددې هيوادښکلا ته ته نه ګوري څـوک
هـــره خـــبـــره يې دجـنـګ دخلکو

په نــه خــبــره بانـــدي شخړې کوي
دلته هيڅ نه ښکاري سپين رنګ دخلکو

ډېـــر دي داورڅخه هم ډېر سوځونکي
ســـيـــنـــې لـنـدي زړونـه تنګ دخلګو
****

کريم سلام الله جل جلاله

ځـانــه سمندرجـــوړکــړه
عـقـل څخه غـرجــوړکړه

وکـــړه دګـلـونـو کـښت
زروســـه تـغـرجـوړکــړه

والـــوزه دهــســک پـه لـور
خيال تــه دې وزرجوړکړه

نـيـغ ولاړســـه پـه حقه لار
خپل مخ څخه لمر جوړکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مات کـــړه نـفـرتـونه نور
زړونـــه په هنـرجـوړ کړه

چـــم دې خپله وژغـــوره
کلي ته دې ورجــــوړکـــړه

بــــديـــوســـه غليم څخه
تل ورته محشر جـوړکړه

وران کـــړه دبيلتون ديـوال
لوی تري سپين ډګر جوړکړه

مـــه مـــنــــه دروغ دچـــا
نيـک دې خپل بشر جوړکړه

پـــيـــر دکـــتـــابـــونـــو کړه
پـــوهـــې ســه قمرجوړکړه

وويـــنـــه ښـــکـــلا هـــرلور
ښــکـلـــی دې نظر جوړکړه

وستـايه خالق(ج) دې خپل
ځـانــتــه دې کوثرجوړکړه

وايـي حــمــيــدزی ښکاره
قامــه خـپـل ځيګر جوړکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددیدن هیله

مـادې دد یــــدن هــیلــه تل کړي ده
دا هــیلـــه زړګــي راته ښـــوولـي ده

ستا ســه ښـایستــه په دي نړۍ نسته
ستـا هــر ویـــنـــا درته‌ولو ښکلي ده

مـــخ دي دګـــلاب څخه رنګین ښکاري
هـا کــوڅــه په تابانـدي سپیڅلي ده

نــه منم غــمـــازه ســـتـا خبرې زه
ما دخـــپــل جانــان ښکلا لوستلي ده

حــســن یې دټــولــو څـخـه بره دئ
هــســک ورته لــمـنــه غـوړ ولي ده

وګـــوره سپوږمۍ په منـځ کي درز لري
دې ښــکـــلـــي دګـل ښــکلا لـیدلي ده

وایـــمـــه ســـلام په ښایسته جانـــان
مــا هـــره خـــبـــره یې مـــنـلـي ده

اې دحـمــیـدزي دتـــخــیـویال تاله
تا دخـــپـــل بــریــا رســـۍ نیولې ده؟
18/4/1399

(c) ketabton.com: The Digital Library

دجانان ښکلا

ماتـه دي ښــکــلا پـوره ځرګنده ده
یار ستــا وفا پــوره ځــرګــنده ده

ځـــوک ســتــا دخبر وسه انکارکوي
هــرچــا ته رڼــا پــوره ځرګنده ده

تا موږته ډیوه غوندي احساس راکړ
ستا خــوا کي بـریا پوره ځرګنده ده

لــیــږي چي سلام پـه نیموشپوتاته
هــغــه ته رښــتــیــا پوره ځرګندده

هـغـه بـریالی چي ستا خبري کړي
ستاهــره ویــنــا پــوره ځرګنده ده

مـخ دي دګلاب ځخه ډېر ښکلی دی
مـخ کـي دي ځلا پـوره ځرګنده ده

زه حمـیـدزی ستا ځخه قربان سمه
ســتــا مــیــنــه دوا پـوره ځرګندده

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږهیواد

کـښـت دګـلـو مــو خــزان راتبا کړی
زمـــوږ هیواد دخپل وجوده څخه سترې

دکــلــونــو څـخـه اور يې زړکي بل دئ
څـــوبــې رحـمــو ځـنـاورور دئ داړلی

غــمـــازن يــې په لـــوګـيـو خوشحاليږي
رقــيـــبـانـــو پـــه هـــربـنـد باندي ريبلی

زموږ ګـنـاه څه ده ناحــق وژل کـيــږو
زمـــوږ زلـــمـو کـــفـن په سر باندي تـړلی

هــــره خــو دښايستـه هــيـــواد تباده
غـلـيـمـاون په مـــرمـيـودی ويشـتلی

که دنــورو څـخـه ښـه غواړو کارنه کـړو
زموږ هیواد به بي ساه پروت وي لکه مړی

راسئ نور دخپل هیواد په غم غمجن سو
دقـلــم په زور بـــې جــوړ کـــړو نـړيدلی

حــــق يې څـــنـــګـــه ور اداکـړم نه پوهيږم
حــمـــيـدزی دخــپـل هيواد يـم پورورړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژونده یوه موقه

ژونـــده یوه موقه دخوشحالی راکړه
یــوه شــیــبـــه آرام دبـد حالی راکړه

مه مې زوره دخــپــل هیـواد په غـم
زما وګل هیـواد تـه نور ښادی راکړه

وبـاســـه دزړو ســـه نـفـرتـو زموږ
ربه اتـــفـــاق دورور ولـــی راکـــړه

سترګې مو دزړه په لیدو ښکلي کړې
یـــو دیـــدن دګـل په زنـدګی راکړه

نـــور مـــو دتـقـوا پـــه لار بـــوزي تـه
مـــوږ تـــه لـوی اجرونه دنیکی راکړه

زړه کي مودردونو ته سکون کښیږده
پـــوهـــه عـلـــم دوړه تـــه ډالی راکړه

زموږ هیواد دې په شان ښایست لري
بس دســولې ژونـد اونیکمرغی راکړه

نـــه وو حـمـیـدزي ســره رنګین غزل
غـــم وه هـــیـرولو ته لـنـــډی راکړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

ژونـــدون کي درواو ناروا وو دونــيا فـــرق دی
دښــکـــلـــو خـــوښــولـــو کي جـــلا او بلها فرق دی

مـيين په هـــر چا مه ســه تول وګړي کله ښه دي
دښــو بــــد و کـــولـــو کي رښتيا او آشنا فـــرق دی

دګل او د اغـــزي مـنـځ کي دوستي دورايه ښکاري
ګـــرانـــښـــت او په پيرو لو کي دسا او طلا فرق دی

نارې خـــو هـــرسړی وهي چي ژوند مي درتا زار دی
رښـــتـــيـــا او په درغـــو کي جـــدا او صفافـــرق دی

راځه چي ژوند دنيکو دخپل ځانه څخه را پيل کړو
د ژونـــــد په تـــېـــرولو کي دشـــاه اوګـــدا فـــرق دی

غـــمـــجـــن خـــوهـــرســړی دخـپـــل آشنا په بيلدو وي
لــمــبـــه هـــر زړګی نـــــه وي دژړا اوخـــنـــد فرق دی

راګوره حــمــيــدزيه دماشوم په شان خوشحال يم
دنـــورو زړه ازارمـــه کـــړه هـمـــدا زما اوستا فرق دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربــه مــیـنــي ډک جــهــان راکـــړه
مـــوږ ته عــذاب ځخه امـــان راکړه

افغانستان دجـنـګـه خـلاص کړه نور
ویـنـــو ســه پـاک يې هـر مکان راکړه

نــور دجـنـګ جـګـړو ځخه بیزاره یو
غـمــه ځخه خـلاص افغانستان راکړه

نور دهردجنګ لمبوکي اوسیدل ګران دي
ژونـــد تـــه درنـــګـونو مـوباران راکړه

مات کـړي ها ټـوپـک چي پښتان وژني
مــوږ هــریــو وګـړي عـرفـان راکـړه

تل چي موغمګین زړونه خوشحاله وي
تـګ پـرنـیـغـه لاره دجـانـان راکـړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دخوب کول کول کله ارام راکوي
غـم دهـيـواد راتــه الهام راکـوي

ديــتــمـــانـــو اســـويلي اورمــه
داژوندون سترۍ دی افهام راکوي

ويـنــه زموږ ورته ارزښته نه لري
غـلـيـم وژنه دســتــرقــام راکوي

دهـــره ځـايــه خــنــدا ليري تللي
سلګۍ ژړاوي هـــر ماښام راکـــوي

د ورورو ژلــو خـومــره غته ډالۍ
دشـــهـــيـدګل جسد انعام راکوي

راځــه چي عــلــم حميدزيه وکړو
د ژونــدکولـــو تــه دوام راکـــوي

25/2/1399

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنړی ښکلا

دانـــړی ځـــومـــره ښایسته ده!
هـــره خـــوايې رنـګـینـه ده!

مـــوږ په ژونـــد کله پـــوهیږو؟
په مـــوږ ځـکـه تـــوره شپه ده!

علـم نـــه کـــوو بـــد کـانـدو،
ځـــکـــه دلـــتـــه لا جـګـړه ده

دخـــپـــلـــوی ځـــخـــه منکریو
زمـــــوږ ســـــه تـلـلـي کافله

خـــپـــل د ورور په تیغ مرکیږو
دپـــردیـــو ځـــه ګـیـلـه ده

زمـــوږ وجـــود کې رحـــم نسته
قـتـل کـــــړي مــــو ډیـــوه ده

ښـــونـځـی مـــودی سیـځلی
هـــم رنـــګ بـــدي مـــدرسه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

دنــيـکــونــو نـومـو نوم بدکړ
اخ تــيـــاره مـــــومیـلمنـه ده

قـلـمـونه مـــــوبـــــد اېسي
خــــــوښـه کړي مو وسله ده

دبــــريـا وو ځـخـه تـښـتـو
لــويـــه مـاتـې زمـــوږ مـلـه ده

بس دى ژونـدبه نورشروع کړو
دانـــــړى واړه ښـايـسـتـه ده

کـتـابـــونـه بــه راوخــلـــو
دکــتـــاب مــــخ آيــنــه ده

عــلـم پـــوهـه به کړو غوره
بـــې عــلــمـــي پـه اورپـخـه

پـه يــوالـي کي مــــوګـټـه،
حــمــيـــدزيـه زرغـونـه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوله

نورجنګ ګتلي يوو موږ سوله غواړو
فقر ځپلي يــوو مــوږ سـوله غـواړو

ګلان مووژني هيڅ پرې رحـم نه کړي
اورو سـوځلي يوو مــوږسوله غواړو

غوټۍ مـوګل نه ســوې دجنګ دلاسه
غــمــاز رټـلـي مـــوږ ســـوله غواړو

دکـلـو وژنــي مــــو ظالم وګــړي
تيارو تې وړي يوو مــوږ سوله غواړو

زمـوږ په زړو کي يې نــفـرت شيندلی
توپک خـوار کړي يوو موږسوله غواړو

زمـوږ په وينو يې مانۍ جـوړې کـړي
غليم ريبلي يــوو مــوږ سـوله غواړو

دحــمــيــدزي درقلم اوښکې څاڅي
جـنـــګ ژړولي يوو موږ سوله غواړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوحشت تېغر

دلـتـه دوحـشـت تــغــر
خـوردى هيڅ تولېږي نه

ورکه مـو تــرمـنـځ مينه
عـقـل مــوخـپـلـيـږي نه

اورمــو پــه مغزوکي دى
بل دى هيڅ مـرکيږي نه

ويـنـه مــو اوبه غونـدي
مـفـتـه ده ګــرانيږي نــه

دارمـــو دوجـــوده دى
سترګي مـوخپليږي نــه

وينه موځبيبنى بنامار
وږى دى مـــريـــږي نــه

ورک رانـــه قـلـم کتاب
زخـم مو جـوړيږي نــه

صـبـره حميدزيه کـړه
غـم درسه ستنيږي نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږحال

ورســتــه پاته دنړۍ یــو
دځـنـځیـرماتې کړۍ یـو

سمندر منـځ کې ډوبیږو
غـورځیدلي دبیړۍ یـو

دیـوبل څخه نـفـرت کړو
دغــمــونــو دپـیـړۍ یـو

پــوهه نــکـړوپه اولادمـو
لاغوښتونـکي دمانــۍ یـو

تـاریـخـونـه مـوهېرکـړي
اوس ښاغلي په پګړۍ یو

دښـمـنـان راباندي خاندي
تــوپـان وړي څو وړۍ یـو

دیــوبــل څــخـه لــېـري
دګــریــوان څیري تنۍ یـو

حمیـدزیه ارزښت مند یـو
حـمـاسـي مستې لنډۍ یـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مــوږ دګــلــونـــو نـــه ازار اخـيـسـتـى
دبـــدو کـــړونو مـــو بـــازار اخيستى

وخـــت ســـره لـــوبـي ښه په نره کوو
دخـــپـلـــه ژونـــده مـــو قرار اخيستى

دخـــپـــل هېواد مـــو ورانول عدت دي
دورور پـــه ويـــنـــه مـــو تالار اخيستى

هسک کي سپوږمى موپه ليدو شرميږي
دمـــيـــنـــي لـــيـک مـو د ريبار اخيستى

دژونـــد کـــول مـــو لازده کـړي نه دي
دځـــان وژلـــــو تـــه مـــو دار اخيستى

دخـپـل هـــيـــواد ودانـــو ل نه غواړو
بـــدکوو ژونـــد مـــو دچينار اخيستى

په خـــپـــل کلتور باندي ملنډي وهـــو
ظـــالـــم اغـيـــار زمـــوږ اقرار اخيستى

دجـــنــــګ غوښتنه ښه په زغرده کوو
بد يوو لاســـو کي مـــو انکاراخيستى

دخـــپـــل زړګي دصـــبـــــرولـــو په پار
حميدزي سـتـرګـو ښخه کـار اخيستى

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږحال

نه پو هیږم دژوندون خوږي ترخي دي
خـــوښـي نسته دلـتـه واړه انـدیښني دي

دچـا ژاړی اولادونـه مـسـکـیـنـان دي
دچا سـتـرګـې دفـراق تکي سرې دي

زمـــوږ هـیـواد کي دکلونو سه جګړه ده
دښـارو مـنـځ کـي دجـنـګ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفـردیـو پـه خـولـه کاندي
دجـابـر دمـظـلـومـانـو سه ګیلي دي

رحـم نـه لـري ګلونه یي خـزان کـړه
دقـاتـل مـالـیار لاسـونـو کي چړي دي

ورور دورور سـره په جنګ دی نه پوهیږي
جــوړي کـړي بـیـګـانوو دسیسي دي

دکــتـاب مـیـنـه یـې زړکي زره نسته
زموږ اوښو منځ کي بي شمیره فاصلي دي

کـه یـونـه سـو تـل تر تله به کـړیږو
حـمـیـدزیـه پـه نفاق کي تارکي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

مادي جوړل غوښتل زما وران کوره
ته رانه ویجاړ کړلي تـــوپـــان کـــوره

ستاساتنه مـــوږ باند فـ رض سوې ده
ولې موږ کړې وران زما جانان کوره؟

اې هـــیـــواده! زه دي پـــوروړی یم
زه دي یم شریک په هر تاوان کـــوره
هیوادته
ستا دســیــنـــدونو دښکلا ننداره
لکه دښکلي مخ ومـــخـــتـــه اینه

هیواده تاکي څـــه کـمـــی دښکلا
هره لویشت خاور دي دمیو پیاله

تاکي دکروړو زلمو هـــســک اندونه
ستا هرخوا ده په ګلونو ښایسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

مـادې دد يـــدن هــيـلــه تل کړي ده
دا هــيـلـــه زړګــي راته ښـــوولـي ده

ستا ســه ښـايستــه په دي نړۍ نسته
ستـا هـــر ويـــنـــا درتـولو ښکلي ده

مـــخ دي دګـــلاب څخه رنګين ښکاري
هـا کـــوڅــه په تاباندي سپيڅلي ده

نـــه منم غـــمـــازه ســـتـــا خبرې زه
ما دخـــپـــل جانـــان ښکلا لوستلي ده

حـــســن يې دټـــولـــو څـــخــه بره دئ
هـــســـک ورته لـــمـنـــه غــوړ ولي ده

وګـــوره سپوږمۍ په منـځ کي درز لري
دې ښـــکـــلـــي دګـل ښــکـلا لـيدلي ده

وايـــمـــه ســـلام په ښايسته جانـــان
مـــا هـــره خـــبـــره يې مـــنـلـــي ده

اې دحـــمـــيـدزي دتـــخـــيـويال تاله
تا دخـــپـــل بـــريـــا رســـۍ نيولې ده؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

سلام دربانــدي وايــم
خــبــروکې دې ستايــم
دګل ســـره پـخـلايــم
مــــدام زه پـه ژړايــم
ته لـــمـــر يې راختلی
وګـــــړو يې مــنــلــی

قـــربـــان دي سم جانانه
پـه ما ګــران يې دځـانه
ته دوست دپاک سبحانه
پـــريـــمـــان يې دښکلانه
درب يـــې نــــازولــی
وګـــــړو يـې مــنــلــی

(c) ketabton.com: The Digital Library

"""""""

دځان عـــــزت لــپاره
دلــــوړ هـــمــــت لپاره
دنـــنـــګ غـيـرت لپاره
خــلــکـوتــه خيررسوم
ځانـــتـــه ثــواب ډېــروم

مــيـنــه درب مې زړه کي
دزلـمــوغـم مـې وره کي
ځان مې په پوري غره کي
دلـــتـــه ګـلـونـــه کـرم
ځـــانـــتـــه ثواب ډېروم

دمــــدو ســتــړی ملت
دا خـــــوبــــوړی مـلـت
ډېـــرکـــړيـدلی ملت
نــــړیَ مـــنـلی مـلـت
ددوی خــــبــــرې اورم
ځـــانـــتـــه ثواب ډېروم

زمــا قــلــم خـــوښيږي
زما غـــنـــم خـــوښيږي
زما شب نـــم خــوښيږي
بـــس نـيـغه لار خوښوم
ځانــــتـــه ثـــواب ډېروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـلـکـو تـه خـير رسوم
وګـــړو ځـان نـه پلورم
نيکه خــــــبـــره اورم
ځـانـتـه ثـواب ډېـروم

چې پښتانه پـري ګران وي
خلک درانــه پـري ګران وي
کړوړه خواړه پري ګران وي
هانـــيـــک وګـــړي ستايم
ځان ته ثـــواب ډېـــروم

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظم

چې خـپل ژبې ته خدمت کړي
چې پـــوښتنه دمـــلت کـړي
چې د قام په غـــم غمجن وي
ها وګـــــړي بــــريمـن وي

زما لپاره قـــــــدرمـــــنـــه
زما ژبه ده شـــــتــــمـــنـــه
ها وګـــــړي ښـــايســـته دي
دپـــښـــتوســـره چې مله دي

ليک وايه چې پـه پـــښتوکړې
چې ســــتـــايـــنــه دتېو کړي
په هـــغـــو وګـــړو وياړم
زحـــمـــتـــونه يې تل ستايم

که مـــوږ خپل په ژبه وياړوو
هــــره بـــرخه يې تل ستايو
تولې هيلې به مـــو پوره سي
خوشحالي به مــــوميلمه سي

د وخـــــتـــــــوســـتړي ژبه
بي غــــورئ خــــوړلې ژبه
راسئ نــــور ورته خدمت کړو
دهـــــر تــــوري يې عزت کړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خپل فرهنګ به راژونــــدی کړو
خپل مــــــــزل به ګــړندی کړو
مـــــيــــــنـــه مینه به خوره کړو
دهـــــســـــکـــو به ننـداره کړو

ســـــتـــــــوري وبه ویـنـــوبره
دنــــــيــــــکـــــوبه کــړو خبره
دابـــــــنــــــــونـــــه به آبادکړو
بـــــنـــــد آنـــــدونه به آزادکړو

(c) ketabton.com: The Digital Library

شعر

دکایـــنـــاتــــــو په لــــوستلو لګیا
دخپل ځان خـــوی په ښــه کولو لګیا
دبـــــریا ګانــــــو په مـــونـــدلـــو لګیا
دزړه اومـــــغـــــز په زورولـــــو لګیا
هغه شاعرځوان څومره ستړی ښکاري
دخـــــپـــــل مـــلـــت دغمه مړی ښکاري

دخـــپـــل ټاټوبي په دردونــــــــو ژاړي
دخـــپـــل هـــیـــواد په کـړاونو ژړاي
دګـــران هیواد په ســـوځــیدلو ژاړي
دنــــفــــرتـــــو نــــوپــه لیدلو ژاړي
هغه شـــاعـر ځوان غم خوړلی ښکاري
دخـــپـــل ملت دغــمـــه مړی ښکاري

دیــــتـــــیــــمــــانـــــو ژړاګاني اوري
دبــــــورو مــــیـــنـــدو ښیراګاني اوري
دظـــالــــمــــانــــو خــنــداګاني اوري
هـــغـــه شاعـر ځوان لاپیاوړی ښکاری
دخـــپـــــل ملت دغــمـــه مړی ښکاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دظــالــمــانــو دبــــريا كيسي دي
دخايانانــــو د وفا كـــيـســـي دي
دغـــــلــــيــــمــانو دبقا كيسي دي
دپاكــــو خـــلـكــو ناروا كيسي دي
هغه شاعرځوان اوس نيمگړى بنكاري
دخــــــپـــل ملت دغمه مړى بنكاري

دقلم مــــــيـــــنــــــه يــې دزړووتلې
دپـــــوهي بناركې يې ډيوه مړه كړي
دكـــــتـــــابــونويې پوښتى سوځلي
دتاريــــــخـــــونويې بنكلا ايستلي
دمـــــلـــــتــونــــو يې بــــريا ختلي
دحــــميــدزي نه يې ځواني خوړلي
هـــــغــــه بناعرځوان نړيدلى بنكارى
دخــــپــــــل ملت دغمه مړى بنكاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

دګـلـونو مــخ جانان راته رایـاد کـړي
زړه مې غلی په کوګل کې تل فریاد کړي

زما جانان واړې نـــړی نـه ښایسته دی
غمــاز ځکه ما حقیر ســره تضاد کــړي

نـیـکـي کاندي تل ښیګڼه خـوښـونکی
مـــیـنـــان یې په خـــبـرو اعتمادکـړي
حمیدزی دخپل محبوب په دیدن مورکړه
ربـــه زړه مې تل دنـــفـس سره جهادکړي

پند

دمـــحـــشـر عـذاب کړه یاد
په ژونـــــد مـــکـــړه اعتماد
دګـــنـــاهـــو تـــوبګاره ســه
وکـــړه نـــفـــس ســـره جهاد
لمونځ دي کانده ذکات مخوره
مـــکـــړه ورور ســــره عناد
خالق ســـتـــایـــه اذکـار وایه
په داریـــــنـــو بـــه سی ښاد
دروغ فـــریب اوچم سه تښته
خــــپـــل ګل بڼ دي کړه اباد
ظـلــم غـــلا زنــــاده بده
ځــــان دبــــدو کـــــړه آزاد
نـــیـکـي کاند که هوښیار یې
پـــوره ســتـــا به سی مـراد
پـــښـتـــانــه څه لومړی و کړي
حــــمـــیـــدزی وای اتـحـاد

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

دپښتون ګورګی ودان کړې
موږ دبـــدو په امان کـــړې

رخــه وباسی زمـوږ زړوسه
اتحاد زمــــوږ نښان کـــړې

مـــــومـنــان دغمـو ليرې
دخـــوښيو پـــرې باران کړې

زمـــوږ بـــنـــونـــه ډک دګلو
مينان مــــو په جانان کړې

پـــوهـــه راکـړې دنـيـکِـيو
کتابــونـــه مو راتــوان کړې

ربه مـــوږ درتـــه زاری کـړو
مـــوږ کامله مـومنان کــړې

حـــمـــيـــدزی دبـــدو لـيـرې
تل په نيغه لاروان کړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دتــورو وريــځــو مينځ كي
دلـــمــــر رڼا خامــه سوه

درمـل دســـــوي زړونـــو
ځنگه بـــس دوه جامه سوه

مــوږ خــوبس يؤو جوديوو
چا ويل چي دوه كامه سوه

كــلـــونه رنـــځ مــو وړی
ځــكـــــه ژړا عـامه سوه

دســـتــــورو خــواته درومو
سپوږمی مودوه ګامه سوه

حــمــــيـــدزی وكــړيـدم
بــنـــده چې زما زامه سوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

که ســتــوري نه وي رڼايي به نه وي
علم که نه وي نـیـکمـرغي به نه وي

ډار دکـــړاوه که زمــوږ مل وو همیش
خـــبــــره واوره خوشحالي به نه وي

کـــه دپــښــتــــون ســـره ټغري وهي
باور لـــــرمـــه بــــریـــالـــي به نه وي

کـــــه چا غلیم ســــره ملتیا وکـــــړله
دها وجــــــــود کي خپلواکي به نه وي

خـــمـــار یــــم زه دخپل جانان ددیدن
دلته خمار ســــــره مستـي به نه وي

حـــمـــیـدزی زړونو ته ورتلل غواړمه
داسي کیدای سي چې ازغي به نه وي
17/12/1397

(c) ketabton.com: The Digital Library

منجات

ربــه علم پـــوهـــه راکـــړې
مـــوږ دجـهـلـه پـه امان کړې

مـلـکـــري دکـتـاب غواړو
لـيـــري موږ دهره زيان کړې

دعـــزت ژونـــد درسه غواړو
دذلت نه مــــو پـنـهـان کـړې

مـــيـنـه زمـوږ پـه ختـه سوې
مـــوږ ملګري دجانان کـــړې

تـــږي تـــږي يـــوو بادره
رانه خوښ واړه ساقيان کړې

هيواد زموږ که نن ويران دئ
زموږ هيواد لوړ په جهان کړې

ګــنــهــګاره يـــمـــه بادره
حـمـيـدزی پوه په قـرآن کړې

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

څکه یوو ستړي موړمستې لېوو
غمونه زغمو موړخوښې لېوو

په سپینو ورځو کې ویده څکه یوو
شپې رڼوو موړ رڼا یې لېوو
15/12/1397

زماجانانه ګلورینه
دخوبانو اولینه
ستا پرلارکه څوک درومي
دخپل ربه سره یې مینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

غـــمـــونه ډېـرمې درحساب دي
غـــمـــګـيـــن تارونه درباب دي

دلـــــتــــــه وګــړي کــړي ظلمونه
نازک زړګــي واړه کـــــبــــــاب دي

دفرهنګ جرړي مې اغيار راباسي
زمــــوږ وژلـــــوتــه بې تـــاب دي

دپوهې زده کړي ته موکله پريږدي
تــول دښــمــنــــان مو دکتاب دي

دحـــمـــيـــدزي سره سلګۍ ملګري
اوښـــکـــې يې ډېــرې ددرياب دي
2/11/1397—

ځلوريزه

پند مې اوښکي دې راون يم
دغـــمـــونو يو لـوی کان يـم

دبــــريـــا پـه هيله درومــــم
ډاريـــدو نکی دسبحان يـــم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلوریزه

ګورم هسک ته ستا ښکلاوي پسي موندم
خپل زخـمـي زړه ته دواوي پسي موندم

دې نـړۍ کي خـوښـي چيرې وه وګړو
يم تـيـروتـی که خنداوي پسي مـوندم

ځلوريزه

داوګـړي به درکـومـه ناخبروي
لادرکومه به زموږچم کې محشروي

دګلونو فـريـادونه څوک نه اوري
دلته خـور به لاترڅـو دغم تږغر وي

غزل

دزړه بـڼ مې دخالق په ثنا ښاد دئ
دبـديـو مې هيرکړی هريو ياد دئ

تـوبـه کاندم دګلـونـو د ازاره
دګلبڼ په ښـه پاللو کي جـهـاد دئ

درنـو ستورو شمارل مې عدت سوي
په سپوږمی باندي مي کړی اعتماد دئ

دجـانـان پـه يـادولو مې زړه پايي
دغـمـاز سره په زغرده مې تضاد دئ

کـه دګل ستاينه هـيـره کـړل وګړو
حـمـيـدزيـه ها تولـنـه کي فساد دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

مرګ موپه وړاندي دئ غافل ولې سو
په بـــدو لارو پـــه مــــزل ولې سو

مـوږ دخـوبـونو په ليدو ژوندي يوو
خــــپـــلـــوخوبونو ته اجل ولې سو

د دوږخـــونـــو سه خـــبـــرنه لرو
دظـــالـــمـــانـــو ســـره مل ولې سو

دخـــوږ کـــوثـــر غاړې ته تلو په لټه
ســـاقي جـــانان ته پـه غزل ولې سو

ســتـوري پـريمان مو خواوشا تاويږي
رڼالـيـدلـو تـه مـــاتـــل ولې ســـو

په ښــکـــلاګـــانـــو مـــو زړګي اوبوو
خـــواکي اغـــزوتــــه لکه ګل ولي سو

حـمـيـدزی مست دخپل جانان په يادو
مـــوږ تـورو سترګو ته کجل ولې سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

درد مې قــــــرارنه لري
زړمــــې درزارنـــــــه لري

دمـــدويــښ بيـــده يم
رحـــــم اغـيــارنـــه لري

بـــيـــلـــه نـفـاقـه څخه
دلـــتـــه څـوک کارنه لري

دلــــتــــه اورنـــه بل دي
اوبـــــه هـــــم لارنـه لري

ګلاب مو مړاوي شکاري
بـــلـــبـــل چـغـارنه لري

په غـــمـــو شپي تيروو
ښايست مـو ښارنه لري

په رڼـــا نــــه يـــوو مين
تــيـــارې تـلـوار نه لري

دحـــمـــيــــدزي په وينا
هـــيـــواد موهارنه لري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما شاعري

نـــغــوارم بـــربنده شاعــري وکـړم
نــغوارم په لـويه ورځ مختوری سم

زه دالهامــونـــو چاڼ اړيـــن ګڼـم
ماته مې فـرهنـګ دځان لوړښـکاري

غــــوارمــه نظمونه مـې دګـټـې ډک
زما دچــــم وګــــړو ته ډالۍ ورکـړي

زما په شاعري کې فحشا مــه ګـــوره
زما په هر ويوکي کي خــوارۀ پټ دي

زما ســـــره مې غــم دخپل وګړو دئ
ماســـره دردونه دکـــرور غره په شان

زه مې دټاټــوبــي ســر لــوړي غواړم
پام کـــوه په نـــيــکـوکي دې ګټه ده

ستـــا که مـرګی يادوو څه دې وليکل
هــلـــه دي دلـــيـــک ښکلا او چټه ده

ځانته دې په لوی لاس شرچي وانخلي
ځانـــتـــه دې بريا ګـوره په لويه ورځ
وپاشه ډېـــوې په شان رڼا هــر خوا
هله دې ژونـــدون کي لــويه ګټه ده
ماتـه حــمــيـدزی په ګل مين ښکاري
لاس کي يې نيولي ســره سکروټه ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دښــــکــــلا په لټه درومــــم.
دوفــــا خـــــواته روان یـــــم؟

دغمجن ژوندون سه تښتم.
دبـــــريــــا خـــــواته روان یم

دګلـــونــــــو ســــره خانــــدم
درڼــــا خـــــواته روان یـــــم

مالوستلی مې نـــصـــيب دئ
دخــــنـــــدا خواته روان یـــم

مـــــيــــنـــــه موندم ليونی يـــم
دســـبـــا خــــــواته روان یـــم

حـــمـــيدزی مې دئ ملګری
دعـــقــبـــا خـــواته روان يم
20/3/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ســـتـــا درحـــمـــت په انتظاريومولا
موږ دي غوښتونکي د انوار يوو مولا

دګناهونو مـــو پـــنـــډونـــه پـــه شا
څـــه که ملګري دتلوار يـــوو مـــولا

زمـــوږ در واړو ګناهـــو راتـــيـــرسـي
مـــوږ تـــل په هيله دبهاريوو مـــولا

ستا انعامونه پرموږ دپـــرســوي دي
موږ ستا ودر ته اميد وار يوو مـــولا

زموږ تاتوبی دغمونو خلاص کړې
مـــوږ دکلونو څخه خوار يـــوو مولا

حـــمـــيـــدزی تـــاتـــه دعاګاني کـــوم
موږ خپلو کړنو سه په ډار يوو مولا

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندمې

دکـــړاونو په ګاللوو عـــدت ســـوی يمـه
زه د دردنو په زغـمـلـو عـدت سـوی يمه

دنيکو کړنو دکولو هيله مــنـــديـم همـيش
دغـــبـــرګو ســتـــر ګوپه تړلو عدت سوی يمه

که مې وجود راته تحفه کې تش غمونه راکړل
دلوی غـــمـــوپـــه هـيرولو عدت سوی يمه

دلوی بـريا يـــمـــه په لټه نړور څه نه غوارمه
اوس د وختونو په ژرتللو عــدت ســـوی يمه

دپښتنو غمونه هومره دې چې زړونـــه چـــوي
زه حميدزی په ژړيـــدلو عــدت ســـوی يمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

ربـــــه مـــــوږ يـــوو ګناه کار
ســـيـــخ کـــړي موږ په نيغه لار

مـغـفـــرت راتـــه ډالـــۍ کـړي
راســه خـــوښ کـــړي ښکلی يار

جـــنـــت ځای دی دنـــيـــکبـخـتـو
مـــوږ نـــيــک بخت کړي ياغفار

موږ يې خوښ ته راسه خوښ سي
تـل دي وايـــوو اســـتـغـفـار

مـــوږ تـــه عـلـم پـوهه راکړي
جـــهـــل اوردی ســـور انـــکـــار

وروړولی بانـــدي مـو کروړ کړي
دنـــفـــاقـــه يـــووبـيـزار

دجـــانـــان کـــړي مـــوږ ملګری
دبـــيـــلـوالـــي يـــوو په ډار

ثـــنـــا وايـــوو ســتـاخالقه
وه غـــمـــازتـــه يـوو تلوار

حـــمـــيـــدزي ته سقون ورکړي
دمـــــــدو دئ نـاقـــرار
27/11/1397

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

مینه ستا بانـــدي ژونـــدی یمه جانانه
خـــپـــل په کړو کي گـــړندی یمه جانانه

درنه زار مې سه هر هرڅه چې زه لرمه
خـــزانونو کي ســـپـــرلی یـمــه جانانه

تا زموږژوند ته خوښې واړه ډالۍ کړي
تاتـــه واړه ســپــیــلــنـــی یـمـه جانانه

په گـــلـــونـــو مې ستانـــوم رنګینه کړی
ځـــکـــه ژونـــد کي بریالی یمه جانانه

دغـــمـــاز مـــنـــافـــقت راته څرگند دئ
دغـــمـــاز مـــخـــتـــه مرگی یمه جانان

اووه هسکونه دې لـــیـــدلي دي دلـــبــره
ستا قربان سم ستا مریی یمه جانانه

ته د تـــولـــو ښکلوښکلی یې گلرنکه
حـــمـــیـــدزی درتـــه لوگی یمه جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ماتــه دنـړۍ يې ښـــخـــه ښکلې يی
لــمـــره په درايـــنـوکي ښاغلی يـی

ستـــا دښـــكـــلا زه ښنګه صفت وكړم
ته خـــوپاک الله خـپـلـه ستايلی يې

ستا پـــر لار تــــــګ دنيکبختانـــوچـــار
اې جـــانـــانـــه ته ځومره سپيڅلی يی

مــيــنـــه دې زمـــاپـــه زړه کي ميشته ده
ګله تـــــه زما ځـــــانـــتـــــه منلی يـی

هسک دې درناوي ته دی اوچـــــت ولاړ
ســـــتــــورو تــــــه رڼـــا يې نازولـــی يی

ســــتــــا ديــــدن کــــول دبرياليو چار
خوار حميدزي خپل زړه کي ساتلی يی
****

ســـتـــاد ديــــدن يمه په هيله ليلا
زړه کې مي ستا ده مينه مينه ليلا

ستا پر تور مخ چې رڼا ګاني وينم
زړه کې وچـــــــه سؤلـه وينه ليلا

زما جانان دلـــتــــه سجده کړي ده
ځکه ته هـــومـــره يې حسينه ليلا

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

دستورو په محفل کي تاريکيوته ځای نسته
دژوند په ګړنګونوکي مستيوته ځای نسته

وجود ښځه مې تــوله تقوا تللي ده زاهده
په زړه کې مې دويــري وسلګيوته ځای نسته

په چم کي مې دجهل دروازي پرانيستي پاتي
ناصحه زموړجونګړه کې ښاديو ته ځای نسته

دګلو دښـمـنـي مې دمدو ښځه په غاړه ،
دبڼ په کنارو کي مې غـوټيوته ځای نسته

يوالی زمــوړ په چـم کي دکفر علامه ده
زموړ ظالمو زړونــو کې خپلويو ته ځای نسته

دميـنـې راته مه وايه نفرت باندي مين يوو
بي بخته يو هيواد کي موسپرليو ته ځای نسته

کــتـاب سوځو لاسو کي موتيري توري نيولي
په دې وېــران هيواد کي اباديو ته ځای نسته

دپـــوهــې سره رخه مووجودکې اخښل سوي
دپـــوهــې سمندر کي موسياليوته ځای نسته
خپل وروړسره خفه يوو دښمن دښمن يې بولو
نـور نسته زموړ په ژوندکې ناکيوته ځای نسته
دقــام په غـــم لړلی غـمـجن حميدزی وايي
وګـــړو دې نـړی کي خـــوشيو ته ځای نسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

دپښتون غاړه نفاق کلکه نیولي
بې علمي یې په پښو کي جاروتلي

دخپل ورور سره کینه کوو لګیایوو
ځکه مور مو په هرکور کي ژړیدلي

دغلجي اودوراني په نوم بیلیږو
دلته ځکه داتیاره ده غوړیدلي

دتاریخ رنګین څپرکي کله لولو
په نړۍ مو ده میرانه ځلیدلي

دنیکونوپه نومو لا ویاړیږو
رقیبانو مو دکوره توره ده وړي

راسئ یو سو دقلم سره خپلوي کړو
حمیدزیه نړۍ پوهې ده ګټلي
5/2/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

اختار

زما دقام دښــمــنــه واوره!
زمـــوږ خـــاوره غيرتي ده!

زمـــوږ زړونـــه کاڼي کاڼي
دغــه ســيـــمــه جنتي ده

خــپــل پــه خاورې قربانيږو
زمـــوږ مـــيـنـــه فولادي ده

زموږ دتوري تاريخ روڼ دی!
زموږ قلم ســره دوستي ده!

زموږ په زړونـــو کي اورونه
په وجود کي مـــومستې ده

داچې اوس موږخواروزاريو
خـــوره دلـــتـــه بې علمي ده

که قامـونـه مويوځای سول
پـــه نـــړی مـــو پاچاهي ده

حـــمـــيدزی دخپل هيواديم
زما هيـواد سره دوستي ده

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګلوته خـــنـــدا مې پرخوله نه راځي
دښــتودفــراق ته تــوپــان وړی یـــم

زړه مې ددلبر په مینه مست شان ته
هـسـک تهد مې آندو دجانان وړی یم

ســتــورو سه رڼا مې وجـود وغواړي
تـــورو ماښامونو ته ځان وړی یـــــم
څلوریزه

ســتورو کي رڼا چې کله ورکـه سي
بیلګه دبې علمه انـــســان هغه شـان

لوی ورځ حـســاب ته منتظر انسان
سولې ستا راتلوته افغان هغه شان

پند
رڼاګانـــو ته دســـتـــورو لږ خو تم سه
په تیارو کي دمـــا ښام هم ډېر رازونـه

دګـــلابـــو وږمې هـــرخوا ته نڅا کړي
داغـــزو په تـــیـــرڅـــوکـو پروازونه
لـــمـــر شغلي کانـــدي زموږ وجود لپاره
دســـپـــوږمـی لارکې ستړي دې مزلونه
آندیم وړی خپل وجود ته څنګه جوړ دئ
خـــیـــال مې لـــیـــري لاړسي وکړي وزرونـه
دې نــــړی کي په هـــر لـــوري ازموینه
حـــمـــیـــدزیه دلـتـــه هرخوادې رمزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مه کـوئ جنګونه مې په چم کې نور
دلـــتـــه دويـــرنو هـيـخ کمی نسته

راوړي قلمونه خـــپـــل جـــونـګـړو ته
زمـــوږ خوارو جونګړو کې غمی نسته

مـــکـــوئ نـــفـــرت دخپلو ورنـړو سه
نـــســـتـــه زما په قام کې بدسړی نسته

وکـــرئ ګــــلـــونـــه مـــو بڼونو کې
آره ښـــخـــه دلـــتـــه هـيـځ اغزی نسته

مـــه کـوئ ظلمونه خـپـل وجود باندي
ظـــلـــم چـارکي هيځکله بـــــری نسته

اور مـــړکـــړي هيواد نه مـــو زما قامه
غم سه خلاص هيواد کي مو سړی نسته

ښـــکـــلـــي ســـئ دښـــکـــلـو درناوی کوئ
ښـــکـــلـــو انسانانـــوته مـــرګی نسته

بـــدو تـــه کـــه ښـــه يې کـلـــه وويل
پـــوه سئ حميدزي ســـره زړګی نسته

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـــړۍ چاڼ کړه تولـه ډکه درنګونـو
هـــرخوايي ښايسته دپه ګـلونـو
دلته بدمه کړه هوښيا اوسه انسانه
ښکلاګاني دي هرلورته دسيندونـو
دپښتون خاوره بـــډايـه دغـروره
هرلويشت يې پيمانه دغـــيـرتونو
8/6/1398

دې نــــړۍ ته ته ډېوه يی
دښـــيـــګـڼـو مجموعه يی

دهـــر لـــوري ځليدونکيه
تـــکـــه سپينـه آينه يـی

په آسمان کي ځلاندستوری
دخـــالـــق لـــويه تحفه يی

ستا ليدلو کي خـــوښي ده
دبـــريـــاو خـــزانـه يـــی

ستا دسترګـــو رڼـــا اوري
د ګـــلـــونـــو دکـالـه يی

مـــيـــنـــان دي بـختـور دي
ټـولو ښکلونه ښايسته يی
حـمـيـدزی دې صدقه سم
زما لپاره خـــو هرڅه يی

(c) ketabton.com: The Digital Library

څلوریزه

زنکدن باندي مې پورته غیوار هیواد دئ
ویـــجـــاړ سوی هر برخه کې فساد دئ

غـلـیـمـانـــو ورته کړي یوه صلاح ده
دمـــدو څـــخـــه دراوسه لا بــربـاد دئ

پند

دنـړی مــخ بدرنګ نه دئ
دلـتـه هرخوا ګړنګ نه دئ

په کـــږو لارو روان یــوو
ملامـت دلـتـه جنګ نه دئ

زمـــوږ سترګې دروغجني
په طـلاوکې زنـــګ نه دئ

دقـــاتـــلـــو تـــورو غبږدئ
دمکتب شیرین زنـــګ نه دئ

دلـــتـــه وینې تویي ســـوي
دګـــلابـــو سور رنګ نه دئ

ولې ډار دقـــبـــره وکـــړو
قـــبـــر هـــرچاته تنګ نه دئ

حـــمـــیـــدزیـه لاره لنډه
آسمان دومره هم دنګ نه دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زماخاوره

دې خاورو کي ده مينه زموږ زړوکي نفرت دی
باران دتيږو وکـړي وارن کـړی مــوملت دئ

دګلو قــدر نـکـړو ښکلا مـو خوښـه نه ده
خماريوو دسـرو وينو خـرڅ کړی موجنت دئ

ورانی کوو په زغرده خپل کلي په اورسـوځو
په خپل منځ کي جنګيږو ژوندون مودذلت دی

ماشوم ته په تـيغونو وژل دانسان ښي يــوو
پري علم پـوهـــه نکړو ميشت دلته جهلت دئ

اې قامه ولې وژني داستا دمــــور بچــي دي
ســتـا زړه کې وينـه نسته کـه ختم محبت دئ

يــوالي ته جـرګه سئ لـربرســريوځای کړئ
د ورنــو پــه يوالي کي درهــرڅه برکت دئ

خپل غرونه به آبادکړو ګلان به پکښي کښيږدو
زما زړه کي حـمـــيـدزيه دګل سـره الفت دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

اورو دمـــرغــانو شور
دلــتـــــه ښکلا ګانـي دي

نسته زړه کې مینه زموږ
کـــروږ دي لکه کاڼي دي

موږ لیوني ســـوي یوو
سترګي مــو نادني دي

بــد وړو کتابـونو ســه
ویـنـــې مـــو ارزاني دي

نه غـــواړو بـریا لـویـه
مستې مـوسـاګانـي دي

بـــنــدیوو تــروږمیوکي
لاري مـــوویـرانـــي دي

خدایه خوشحالي راکړي
دلــتــــه ژړاګـــانـــي دي

زړه دحــمـــیـــدزي څخه
ســـري ویني روانــي دي
19/6/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

مرګه هیروم ځانته خوشحالۍ اخلم
ژونـد تیروم ستر ګوته سلګۍ اخلم

نه کــوم ګناه نور تــري تـوبه کوم
ځـان ښــادوم نیکوته ځــولۍ اخلم

خیال مې درآسمانه پوري پورته وړم
زړونه پلورم یون ته مـې څپلۍ اخلم

هـرسمته خپلویو ته دامــونـــه ږدم
مینه کـــرم ښکلوته سپـوږمـۍ اخلم

لار کي حـمــیـــدزي سره تپي وایـم
زړه صــبــروم ســتــرګو ته پټۍ اخلم

څلوریزه

سترګې مې بینا په هغه دم سولي
کله چې اې ښکلیه زما صنم سولي

عقل مې کـــروړ ستا په خبرو سو
ته زما زخـمــونـوته ملهم سولي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما د وجود دغه پیچلی جوړښت
پاس دآســمـانه اوریدلی اوربنت
دعــقــل مــزي داتړلی جــوړښت
خــالــقــه ستا دذات ستاینه کوي
هـــــــره زره دي یادونه کـــوي

ډالئ دي راکړ زما دیــن سپیڅلی
هغه جانان چې انس وجنس منلی
دنــــړئ هــر لـورته یې نورختلی
زړمې خالقه تـــل مـــنـــنـه کوي
هـــــره زره دې یـــادونـــه کـوي

دګلومـــنـــځ کې داغـــزو کورونه
داوبــو لانـــدي بل داسـره اورونه
ســمندر مـــنـــځ کې دکبـانو زړونه
دالوتـــونکو مـسـت چـتـک وزونه
باداره ســتـــا حـکمت ښودنه کوي
هـــره زره دي یـــادونـــه کــــوي

دخــاورو جــوړ د آدام ذادو وجــود
دځـمـکـي مخ باندي روان هرسرود
واړه تشیال کې اوسیدونکی موجود
دلـمـر دوړانـــکـــو داروښانـه عمود
خـــالـقـه ســتـــا دذات ستاینه کوي
هـــــره زره دي یادونــــه کـــوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما چم

ساز او ســـــرودونه هيڅ
زما چـم کې مـزه نه کړي

بـــدکـــــوي بـــد کارخلک
بدوســـــه تـوبـــه نـه کړي

ورک دي په تياره کې دوی
زړه کې انـــديښنه نه کړي

درومـــي دتـيـــارو لـــورته
ژونـد ځـخـه ګيله نـه کړي

سوځي کــــتـــابونه خپل
غـــم دآيـــنـــــده نه کړي

ګـــلـــو ته تـــل بـــدوايي
بدو ته غـــوســـه نه کړي

زړه دحـــمـــيـدزي غمګين
ښـــکـــلـوتـه کاته نه کړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

ستا دسترګوشغلې هرخواته خورې دي
دنـــړۍ په هـــره بـــرخـه کي ډېوې دي

دمـــيـنـــو زړونـــه تـاپسي خوږمن دي
ستا دحسن پـه هرسمت کي ننداري دي

زړونه ســتـــا دلـــيـــدو وږي دي دلبـره
ستا دمينې ځـــومره سوځندې لمبې دي

درومې ستا خـواته زما ناچيـز خيالونه
تـــخـــيـــول سـرمې ملې انـدېښنې دي

دنـــړۍ دټـــولـــو ښـكـلـو ځخه ښكليه
ســتــا يادوکي د خوږو شاتـو چينې دي

حـــمـــيـدزی دې صـــدقــه سه اې دلبره
تا پاشلې زمـوږ په لارو کې شـغـلـې دي
14/7/1398

(c) ketabton.com: The Digital Library

هوډ

مرګ مې دی قبول که مې جانان هیرکړئ
زړه مې رانه واخله که مې ځان هیر کړئ

بــد یـــمـــه بــادره زه اقـــرار کـــوم
عشق د دونیاګی کي مې میزان هیر کړئ

زما په حال افـســوس دئ تـیـروتلی یم
خـیــال کې درڼاو مې تــوپان هیرکړئ

اوره ســتــا لــمـبې مې سوځوای نسي
ما دحــؤســونــو هــر داستـان هیرکړئ

غـــوارمــه خــوښــی هــرلورته ووینم
هــیــرمې کئ دبـــدو مې آرمان هیرکړئ

شــاوخــوا هـــر لـــورتـه دآندزیرمې دي
فــکــر کایــنــاتــوکي انــســان هــیـر کړئ

زړونه دګــلـــونـــو ښــخــه کـرکه کړي
ولې دســـپـــرلـــیـــو موکارون هیرکړئ

خوب کوو ارمان مـویه خـــوب نه خیږي
ویښ یـــوو دخـوبونو مو تاوان هیرکړئ

وایـــه حـــمـــیـــدزیـــه راتـــه ووایـــه
چا دجـــنـــګ وپـشلو کې افغان هیرکړئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

درد

خلک ځان ته ګټه کــړي سوځي موهیوادپه اور
نــلـــرو پــټــکی په سـر غــواړو درقیبه پـور

چـــم مـو ویران کړی دئ غــرونه موسوځلي دي
ظلم کـــړو په ځان باندي پلورو خپل دزړه ټـکـور

وخت رانه تــیـرسـوی دئ پاته یوو کاروان څخه
مــخــتــه مـو ازغي شنه دي نسته یې دکښلو زور

زما دقـــام په حال بانـــدي شین آسمان ژړاکــوي
بل دئ دجــهــنـــم پشان نه مـــري لګیدونکی اور

دلته دسرو وینو خـــوړ زمـــوږ دویـــنـــودک بهاند
مست یـوو دورور غوښي خورو دادی دغمازو تور

جنګ ته خوشحالي کاندو موږ یې تیرایستلي چا
درومو دبـــدی دښــت کې نــســتــه دنیکیو کـور

مـرګ مو راروابولي هـــرځــای کي قتلیږو مــوږ
وړانګي دکــتـاب نســتـــه ځـغلـو دتیاروپه لور

دلـــتـــه اتـفــاق نــســتـــه غم دحمیدزي مل دئ
بـــدګني پــلار زوی دلته نسته یؤ رښـتـنـی ورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

جانان ته

دسترګو په شغلوکي ژوندون ګوروم
د رڼـــوســتــورو چموکي ګـډون ګـورم

ژونـد مې ستا لپاره وړاندې ځي روان دی
دخـــوښـــيـــو په شـيېـبو کي ترون ګورم

دجـنـت او د دوږخ پـــــروا مې يی نسته
دخالق په صـــفـــتـــو کي سـکـون ګورم

دبـــــر يا لـــوري ته ځـغـلـم رڼا مـوندم
په تيارو دتـــــورو شپـو کي سمون ګورم

زه لــګــيــا يـم خپل آنـدونه چيرې پيايم
دبـــدبـــخـــتــو په کڅو کي بيلتون ګورم

حــمــيـدزيه دژوندون سره مې جنګ دی
د وګـــړو په ځــــيـــرو کي جنـون ګورم

څلوريزه

ووايــه دونيا درتــه نور څه درکړل
غــم اوژړاګانې دې په برخه سوي

څله دي ازار مظلوم وګـــړي کـــړل
آيا خوشحاليانې دې په برخه سوي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ

دښکلا ډکه ده بلا دا نړۍ
هر سمت يي خوند لري جدا دنړۍ

که دي زړه وغوښتل خوندونه واخله
ډېره ښکلا لري رښتيا دا دنړۍ

منمه دلته ازموينه ده بس
بس سپينه پانه دعقبا ده نړۍ

که دي نيکي کول خوښى به وينې
واوره بېخي ده بې وفا دا نړۍ

دبدو ليره اوسه ښه کوه تل
که بدې نه غواړي رنا ده نړۍ

بدو کي ژوند که درته ښه ښکاره سو
هر شېبه يې ده سزا دنړۍ

دپوهي شتون کي ژوندون غوره دی ډېر
ناپوهو خلکو ته بلا ده نړۍ

که دې خوښى غوښتي نړيو کي بس
دخالق ياد کوه بريا ده نړۍ

درد دهيواد مي په ارام نه پريږدي
ما حميدزي ته ده ژړا دا نړۍ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مناجات

درڅـــخـــه څنګه شـكـر وكــړم ربـه
ماتـه دي ډېــري خوشحالۍ راكړي

دروغ وجــود يــمــه خــاوند خالقه
هــر لـــهــزه كي دي ښــادۍ راكړي

سجده كواى سم بيله عذره خدايه
دهــريــو لـــوري دي ډالـــۍ راكــړي

زما عـاجــز څــخـه راضي سى مولا
ما تـــه خـــوښـــۍ دي دنـــړۍ راكړي

غزل

ســتـــا هــــره خبره كي بريا نغښتي
ستــا پــه ياد ژړا كي هم خندا نغښتي

مـرګ دي ياد هيڅكله وركواى نه سي
قــبــر كي ستــانــوم سره رڼا نغښتي

جـام دپـاک ښـښاک دهـغـه چـا روزۍ
زړه كي چي يې هـر خوا تقوا نغښتي

دلــتــه كه كړو لارو كي زر پــــت دي
پاى دبـــدو لارو كي ســـــزا نغښتي

مـــكـــوه دعـــلــــم بـــدې مه وايي
عـــلـــم كي دهـــر مرض دوا نغښتي

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان دي دګـلـونو په وږمو موړ کړه
ګـلـو تــه کـتـلـو کـي وفا نغښتي

ما تــه دنيکی کــولـو توان راکړه
زړه دحــمــيـدزي کي دادعـا نغښتي
دنړی هره زره
ستــا په لار تللوکي ستړيا نه ويـنـم
دخـپـلــه ژونـده هيڅ سزا نه وينم

که څـوک دښکلي ژوند خبرې وکړي
ستا ياد بـغـيـر پکښي ښکلا نه وينم

که وايې ستا خوښې ارمان دی زما
عـجـبـه داده وای ژړا نــه ويـنــم

ښــه دئ انسان دآيني نـه دئ جــوړ
دلـــتـــه ښيـګـڼـه بې ريا نـه وينم

دنــړی هــره زره يــاد کــوي ســتــا
په ځــيــنــو ژبــو کي رفا نه وينم

خـــوبـــونـــه دلــتــه ارامي نه لري
بې ګـتــې کــړنــو کي بقا نـه وينم

دګل په نـوم چي ژبه ښکلي نه کړي
هغه مجلس کي هيڅ ښکلا نه وينم

(c) ketabton.com: The Digital Library

که هوساینه دژونـد وغوارِي څـوک
نـړۍ کي هیڅ انسان هوسا نه وینم

د ارمـانـونـو یې پـنـدونـه په شا
دحمیدزي خوله کي خندا نه وینم

زموږحال

دخـپـل مـنـزل لید مو همدلته وکړ
وینئ موږ څومره وو ربښتیا سه لیري

مـیـنـه مـومنـځ کي د درواغو وتل
درکومـه هـده وو تـقـوا سـه لیري

راتـه ثابته سـول زمــوږ هـره کړنه
مــوږ وو دخـپل ژوند دبـقا سه لیري

ویـنـه مـو مفـت وه وژل مو ارزان
ظـالـمـان ولـې وه ژړا سـه لـیـري

دخـپـلـو کـړونـو پـه شمـار مکلف
ربښـتـیـا مــوږ واړ وو حـیأ سه لیري

لـږ دي دا واړه کـړو نـه پـه مــوږ
لـیـر وو مـوږ وو درنـا سـه لـیـري

زمــوږ غـرور درهسکو غرونو وو لوړ
مــوږ وو دعـجـز دکـلا سه لیري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زمــوږ پــه مــنـځ کي درغجن يوالی
پــه رښـــتـيـا موږ وو دهرچا سه ليري

که خپل خالق ته په سجده سوه واړه
هــلــه بــه مـــوږ يــو دبلا سه ليري

انـــســان دژونـــد پـــه مـانا وپو هيدئ
ځـــومـــره وو تللي دبــريـا ســه ليري

اې حميدزيه کـه کړه وړه موسم سي
مـــوږ بــــه خوندي يــوو دسزا ليري

سوله

ســولــه دشـاتــو پيالـه
ســولــه تيارو ته ډيـوه

ســولــه خمار مـاتــوي
ســوله درهرڅه خوږه

دسولې ژوند ښکلی وي
سوله رونې سيد اوويالـه

ســولــه بـريــا راولــي
ســولــه دګــلــو باغچه

ســوله دژونــد رنګـينې
ســولــه دغــم ده دمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سـولـه غـز ل دجانان
سـولـه دژوند سرمايه

په سـولـې موږ ميـنان
دسوله مو خوښه دزړه

حميدزی خوښ ځکه يم
سـولـه دژونـــد پيلامه

زموږ هيواد
هيواد زمـوږ دسوي سکورپه شان دئ
دلــتــه کلونو ښخه جـنــګ روان دئ

زمـــوږ بــڼــونه ټول زخمي زخمي دي
دمـــودو دلـــتـــه دغـمـــو باران دئ

نه راسه ورک سـو نه زموږسه ستړی
اولـوتی زموږ منځ کي داور توپان دئ

دمـــودو تــږي يـــوو دسولي دغږ
دخـوښـی نه دئ دخپګان دوران دئ

زمـوږ په زړو کي زمـوږ هيلي وژنـي
دهـيـوادپـالو دقـتـلـو خــزان دئ

دورنـــو مــنــځ کي نفـرتون شـېندي
اغيار ظالم زمـــوږ پـــه سر روان دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینــــه مــوپلوري پري ملکونه اخلي
زمــــوږ رګـــونــو کـي دزرو کـان دئ

زمـــوږ تـــاريــــخ ته يې درواغ وويل
ښـــکــلـی تاتوبی مو دخپلو وران دئ

کله پـــوهـــيـــږي عــقل نه لري دوئ
زموږ په ځينو اوس انسان بدنام دئ

چي موهر ښکلی په کتاب ښکلی وي
دحــمــيــدزي هــمـدغـه يو ارمان دئ

دښکلوښکلی
دښـکــلـــو ښـکـلـی ښايسته جانانه
دتــولـــو خــلـکــوښخه ښه جانانه
پاس آسمانــونـــو تــه ميلمه جانانه
زما وجـــو درتــــه لــوګی ســـه ګله
په تـــورتـــمـــونو کي ډيوه جانانه

درو دونــــه وايــــمــــه په تاهميشه
هــيــخ نـــــه لرم زه دژونــده ګيله
ښـــنــګـــه آدا کړمه دژوند شکرانه
چي ربه راکړی يې بس ته جانانه
دښـــکـلـــو ښکلی ښايسته جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

مینه کې ستا څومره ده لویه بریا
نړۍ ښایسته ده ستا په نوراوجلوا
تاتــه درکـړی دی قــرآن پاک مولا
دپـاکــو زړنو یې هــرڅـه جانانه
دښــکــلــوښکلی ښایسته جانانه

دســیـده لارې یې ښوونکی نبي
درب قــانــو پــلــی کوونکی نبي
دعــالـمــیــانــو لارښوونکی نبي
دخــوشــالــیـو یــې آینه جانان
دښــکـلـو ښکل،ی ښایسته جانانه

کــه ســتــا په لار زه مـزل وکړمه
کــه دشـېبو دقیق شمېرل وکړمه
حـمـیـدزی حق لورته کتل وکړمه
هــلــه بــه یـمـه ستا میلمه جانانه
دښــکــلــوښکلی ښایسته جانانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستـادمينې سمندرکي يم خوشحاله
زړه مې مـست دی دلتې يمه بيزاره
دخوبونو تعبيرونه مې رښتيتا سول
سـتـا يادو راتــه راوښـودلـه لاره
موږګنهګاريوو
موږ ګناهګاريو چي هيواد مووران سو
دهـســـک ځـــکـــه دغـمـو باران سو

زموږ په زړونو کي حـسد ميشت سوي
زمـوږ ښارونـــو کي کــتـاب ارزان ســو

ديــتـــيـــمـــانـــو مـــو ازار اخيستی
ښـکـلـو ګلونـو ته موځان تاوان سو

پـه کـــړو لارو دبـــريـــا هـــيـلـه کـړو
په لارو ورک ځــکـــه زموږ کاروان سو

مـــوږ قاتـلان يـــوو د معصومو هيلو
دګلاب ژوند ته زموږشتون سترزيان سو

زمـــوږ وايـــه د دروغـجـنـو په شان
راځـــځـــه لـيـري ځـکـه سترجهان سو

دمـؤمـنـانو يــــو دويــنـــو خـمـار
بــديــو خـپـه راځځه خپل جانان سو

که د بـــريـــا لـــورتـــه ورتلل غـــواړو نو
راسئ چي ټينګ پـه خپل خوږه ايمان سو

(c) ketabton.com: The Digital Library

خـــپـلــو کــورو ته به خــوښــې راولو
راســئ راتـــول تــوله په سپین قرآن سو
کـــه حـــیـــمـــدزیه نـــیـــغـــه لار لټوو
دســـتــرکــتــاب ســـربـــه سـم روان سو
رنګونه
دژونـــــد ښــکــلــي رنګونـه
زمــوږ سترګوکي بدرنګ دي

بـــنـــونــه مــو وران کــړي
ګــلــونــو زموږسه تنګ دي

چــیـــنـــار مـو دئ سوځلی
خــرخ کـړي مولونګ دي

کــتـــاب مونــه خـــوښیږي
کـــورنـــه موهم ړنګ دي
ناصـــح پــه تــیـږو ولـو
غـــوږنو کي موسنګ دي
یــــوالـــي څخه تـښتو
وهــلـــي واړو بــنـــګ دي
راځي تاتوبی جــوړ کــړو
قامـــونــه موپه جنګ دي

راپـــورتـــه به قـلـم کړو
زموږ توري تل په شرنګ دي

بـــیـــده یی حـــمـــیـدزیه
غــوږونـــو کي دي زنګ دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

بــنــده هله خــوښي مومــي
چــي ســتــايـنــه دبـادر كــړي

كور ښايسته يي وي جوړ كړي
چي تلوار په هـرنيک كار كړي

هله بـــد پــريــږدي بـــدكاره
چي سـلام دخـپـل دلـدار كړي

مـئـيـن نه دي دروغــجــن دي
چي كــارونـــه داغـــيـــار كړي

دهــغــو به څـــه ګــيـلـه وي
كــتــابــونـه چي په داركـــړي

وخت ناځون دى تلوار كانـدي
مـــوږ تــه خاوري انتظاركړي

ګــټــه اخلـه دشــيـبي ســه
ســتـــا مـلـــګري دي شماركړي

دهــســک لــور ته كاتــه مكړه
تا به ولي وخـــت ازار كــړي
دقــلــم په نوک كي شات دي
دچا عــقــل كه څــه كار كړي
حــمــيــدزيـه بخت هغه دى
چي دي ستركي ليد ديار كړي

(c) ketabton.com: The Digital Library

غزل

زړه ولې خـــپـــه يي ته
ماته پــه غــوســه يي ته

وخـت درڅخـه تښتـه کړي
کلک په شان دغره يي ته

رحـــم په خپل ځان وکړه
بــنــد پــه بند اره يي ته

کـــورتـــه دي رنـا يـوسه
هـــره خـــوا تـيـاره يې ته

واخـــلـــه دغـمــازه غـچ
ولي يـــې پـه پـلــه يې ته

مات کړه هربدرنګ احساس
ښکلی يي درهرڅه يې زړه

مـــه پـريـږده خپګان دلته
مـيـنــه يې جـلـوه يې ته

ورکـړه حـمـيدزي ته لاس
مست جام يي پيله يې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

پند

دانـــــــــــړی واړه زنـــــــدان دئ
خــلاصـــــون دلتــه حق اسلام دئ

مــــيـــنـــــه وکــــړه دګــلــونـــو
عـــشـــق بـــــريا ده عشق الهام دئ

کـــــتــــــابـــــونـــو کي الماس دي
کــــتـــــابــــونــــو کـي ارام دئ

له عـــذابـــه کـــي بــــيــــريــــــږي
په توند لمر کي مست مست جام دئ

خـــاوره وګــــــوره عـاجــز ســـه
عـــــاجـــــزی کې لـــوی مقام دئ

بــــــد اخــلاق دځـــان ســوځل دي
داخــــــــلاقــــو ژونـــــــد انعام دئ

دخــــوبــــــونـــو تـعيبر سم کړه
ســتـــاپـــه ژبــه لـــوی کــلام دئ

حـــــمـــــيـــــدزی لاري تـه پـــام کـړم
خـــور هـــــرلــــور دابليس دام دئ

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما هیواد

دکـلــونـــو ډَکه خـورا دئ زما هیواد
دچــا وړی یـې ازار دئ زمــا هـــیـــواد

زرغونه غرونه یې ښنه لکه لوی هسک سول
په اورونـــو کې ایـــثـــاردئ زمــا هـیواد

دبــڼــو ډکـــه یې تــور لوګي جیګیږي
په ســل وارو ســو پــه دار زمــا هیـواد

ودانـــئ یـې پــه بــمـــونــو نـړیدلي
درهـــرچا دئ خـــوار او زار زما هــیــواد

دبـــچـــویې انـــدمـــونـــه دې پري سوي
د وخـــتـــو دئ نــاقـــرار زمـا هـــیــواد

زړه یــې ډک داولادو دجـــســـدو ســـو
دمــــرګــــونـــو دئ بــېــزار زما هیــواد

پــرمـــختګ یې زغمای نسي شیطان زاده
د ډبـــــــرو دئ انـــګــار زمـا هـــیــواد

دښــکــلا ډکه یې ډکـه هـــره خــواده
داغـــیـــار ســـتـــرګــو کې خار زما هیواد

زمــوږ مـــیـنـــه یې رښتـیا لیدلي نه ده
کـــنـــه اوس به واي ګـــلـــزار زما هـیـواد

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نامــــه دخــپــل ټاټوبي عاشقان یوو
چاپـیــرلی پــه اغـیــاردئ زما هــیـــواد

دګـلـــونـــو تـــخـــم هرخوا شیندل غواړي
دبـلـــبـلــــو دئ مـــــــــزار زمــا هــیـــواد

دګـــــلاب وجـــــود سه ویني راڅاڅيږي
زخـمــي ســـوی پــــه تـلـــوار زما هیواد

که دځان ګــټــه هیواد ته موږډالی کړو
دســــــروزرو به سي هار زما هـیـــواد

دهــیـــواد لپاره خپل وجود کړه سترګي
ســتــا وکارتــــــه انــتـظـار زمــا هیواد

حمیدزی یې زره خاور باندي ویاړکړم
پــه الــمــاســو دئ سیــنــګار زما هیواد
دجانان یاد
دزړه ویـــنـــــي مــــــي دیاردغمه ابشي
دفـــــراق لمبې یې غــوبني راته وربشي

آنـــدامـــــونـــــه مي لړزانده دي خماریم
دکـــــوثـــــر اوبـه یې ي یاد کي راته ابسي

ستا ویـــوو بانــــدي زما وجود قـربان سه
ســتـــا کـلام کـي ډک بنونه راته بـــربني

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخـــالـــق د نـــعـــمـــتـــونـــو شـــكـــر وايم
پیل په غین وي په توبه باندي تول ري سي

حـــمـــیـــدزیه دانــــړی بلې ته هـــیـخ ده
دغـــه خاورې مـــوخـــوښی راســـه راذېسي

دهیواد ستاینه

زما دهـیـواد تیږي خو سره زرښكاري
څـــومره ښكلی دغه پوري غرښكاري

دلـــتـــه په هـــیـــواد باندي مین لږدي
بیا یې هـــــم دمیني لـــږ اثـــر ښكاري

مـــــوږ دمـــحبت تمثیل زده كړی دئ
عشق دخپل تاتوبي كي خطر ښكاري

وګـــوره فـــرهـــنـــګ مولیلام سوی دئ
ډېـــرو پـــښـــتـــنـــو كي لږ هنر ښكاري

تـــــوري مـو پوښنونو څخه كښلي دي
ورنـــو په وژلـــو كي اشـــر ښـكـار ي

زړوكي مـــونـــفـــرت سره ویشلی دی
دلـــتـــه حمـیـدزیـه جوړ محشر ښكاري

(c) ketabton.com: The Digital Library

زموږ حال

خنـدا باندي پوهيږو نه ژړاوي زموږملي دي
چـمـونه موخراب دي سزاوي زموږملي دي

هـيـواد مــو لوليه دئ کــورونه موسوځلي
دجــهـل په لار درومـو بلاوي زموږ ملي دي

کتاب څخه نفرت کړو قلم مودئ مات کــړی
دجنګ لمبو کې پټ يوو رڼاوي زموږملي دي

د ورونو وينه پــلـــورو بازار دظلم ګـــــرم
غـمــاز يوو تيرايستلي ګناه وي زموږملي دي

انصاف په دار ځــريـږي قاصي سـزا ورکړي
هــيـواده ستا دتيږو ښيرا وي زمـوږ ملي دي

تـــــنـــکي ګــلــونــه وايه خبريي حميدزيه
ســاقــي مــوماتي سـوي وفاوي زموږملي دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

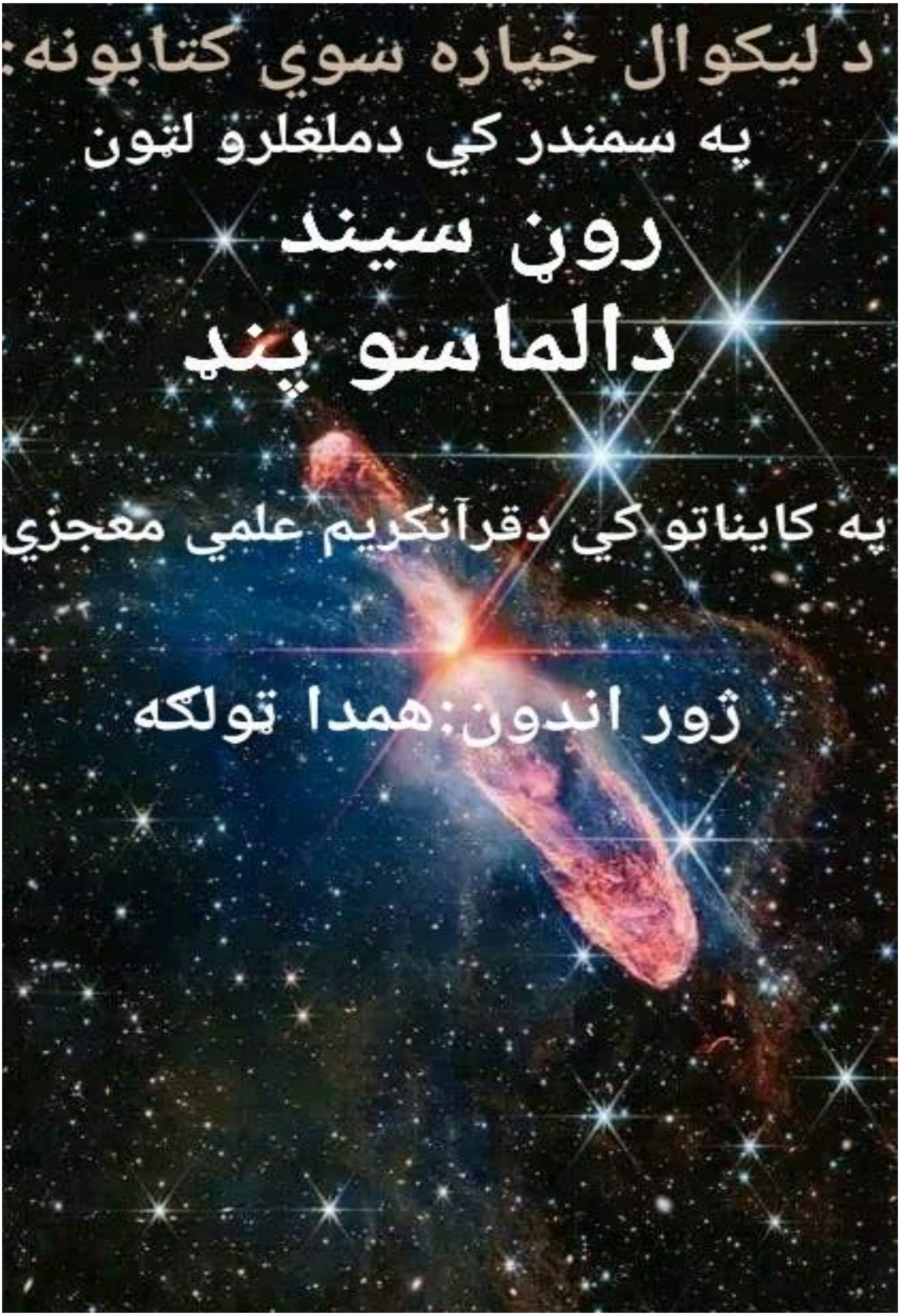

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library